

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

157

W numerze:

- 👉 Płaca minimalna 2005 r. - różnice w krajach Unii Europejskiej
- 👉 Europejska Karta Społeczna
- 👉 Informacja o pracy KK NSZZ "S"
- 👉 Wskaźniki GUS

Gdańsk, wrzesień 2005 r.

SOLIDARNOŚĆ
1980-2005

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK	3
POSIEDZENIE Z DN. 6.09.2005 R.	3
POSIEDZENIE Z DN. 13.09.2005 R.	6
POSIEDZENIE Z DN. 20.09.2005 R.	8
POSIEDZENIE Z DN. 26-27.09.2005 R.	10
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	17
POSIEDZENIE Z DN. 14.09.2005 R.	17
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	41
KOMUNIKAT Z POSIEDZENIA RADY MINISTRÓW	41
PŁACA MINIMALNA 2005.....	41
EUROPEJSKA KARTA SPOŁECZNA.....	46
WSKAŹNIKI GUS	50
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	52
KOMITET MONITORUJĄCY SPO ROZWÓJ ZASOBÓW LUDZKICH.....	52
Z PRAC KKR	53
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE.....	54
ROZWÓJ ZWIĄZKU	54
SZKOLENIOWA BAZA DANYCH	55

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 6.09.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 274/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z 24 sierpnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji w zakresie zatrudnienia.

Decyzja Prezydium KK nr 275/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie udzielania pomocy de minimis na promocję przedsiębiorczości

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na promocję przedsiębiorczości.

Decyzja Prezydium KK nr 276/05

ws. opinii o Krajowym Programie Reform na lata 2005-2008

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie rządowy wstępny projekt Krajowego Programu Reform na lata 2005-2008 (wersja z sierpnia 2005 r.).

Projekt, który miał wskazywać cele i projekty krajowe służące osiągnięciu celów strategii lizbońskiej, nie spełnia zakładanej roli. Dotychczasowe działania rządu, a także propozycje działań dla przyszłych rządów nie gwarantują wysokiego wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia poprzez tworzenie nowych, lepszych miejsc pracy, czyli tego czego oczekują poszkodowani w wyniku procesów transformacji i globalizacji.

I. W obszarze polityki makroekonomicznej i budżetowej autorzy projektu zamiast działań wspomagających odbudowanie popytu krajowego, uwagę swoją koncentrują na wymienionej hasłowo konsolidacji finansów publicznych realizowanej m.in. przez:

- likwidację uprawnień do wcześniejszych zasiłków i emerytur,
- redukcję pomocy publicznej państwa,
- kolejne reformy organizacyjne służby zdrowia, KRUS, funduszy celowych oraz nowe podatki.

Projekt nie zawiera:

- propozycji konkretnych działań państwa w zakresie zwiększenia i zmiany struktury PKB oraz przełożenia wzrostu gospodarczego na wzrost zatrudnienia,
- danych o wielkości udziału inwestycji w PKB, w eksporcie, nauce, badaniach i rozwoju (B+R) oraz w edukacji,
- danych o wzroście kosztów utrzymania w wyniku stałego wzrostu cen paliw i energii, transportu, żywności, mieszkań oraz o stratach wynikających z rozszerzającej się szarej strefy i zachowań korupcyjnych.

II. W obszarze polityki mikroekonomicznej i strukturalnej zastrzeżenia budzi zapowiedź przyspieszenia likwidacji ponad 500 przedsiębiorstw państwowych przy bardzo niskiej konkurencyjności przedsiębiorstw, utrudnieniach w dojściu do kredytów i zapaści infrastrukturalnej. Pracownicy z likwidowanych zakładów mają znikome szanse na znalezienie pracy, zwłaszcza przy braku dostępu do internetu i szybko rosnących cenach mieszkań oraz kosztów utrzymania. Sytuację dodatkowo pogorszą kolejne zapowiedzi spowolnienia gospodarki światowej.

III. W obszarze polityki rynku pracy brak jest propozycji skutecznych działań rządu na rzecz aktywnej polityki państwa w celu utrzymania i tworzenia nowych miejsc pracy, szczególnie dla bezrobotnych z restrukturyzowanych zakładów i osób powyżej 50 roku życia. Brak informacji występuje też w zakresie zapowiadanej poprawy zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw. Po raz kolejny zapowiada się utworzenie funduszu szkoleniowego dla pracowników, z równoczesnym brakiem jakichkolwiek działań na rzecz utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia, które wielokrotnie postulował NSZZ „Solidarność”.

Nie ma również informacji o działaniach rządu na rzecz zmiany polityki banków i pracodawców w celu zwiększenia zatrudnienia, przynajmniej w grupach bezrobotnych czy na terenach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

IV. W obszarze polityki społecznej, wśród priorytetów nie wymieniono fundamentalnego celu, jakim jest ograniczenie marginalizacji i wykluczenia społecznego. Oznacza to odejście przez rząd od wypracowanego wspólnie z partnerami społecznymi i przyjętego w sierpniu 2004 r. przez Radę Ministrów dokumentu „Narodowa Strategia Integracji Społecznej”.

Nie wyrażamy zgody na:

- ograniczenie dostępu do wcześniejszych emerytur za pracę w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze,
- podniesienie wieku emerytalnego dla kobiet,
- stopniowe wygaszanie świadczeń emerytalnych,
- likwidację rent wdowich,
- zmianę systemu obliczaniu wysokości rent.

W problematyce dotyczącej ochrony zdrowia rząd ograniczył się tylko do działań zmierzających do reformy organizacji służby zdrowia, pomijając tak ważną kwestię, jak reformowanie profilaktyki zdrowotnej.

Prezydium KK zwraca ponadto uwagę na ubogą informację o aktualnej i przyszłej absorpcji środków unijnych oraz krajowych na konkretne zadania i programy, czego wynikiem jest brak planowanych w latach 2005-2008 wskaźników realizowanych priorytetów.

Do przedstawionego dokumentu nie włączono również projektów zmian legislacyjnych regulujących realizację poszczególnych priorytetów. Brak tych zapisów może spowodować, że priorytety te nie będą realizowane, lub że „planowane reformy” odbędą się znów kosztem pracowników, rolników, bezrobotnych, emerytów i rencistów.

Decyzja Prezydium KK nr 277/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Komisji Międzyzakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Łódź – Górna, Widzew przy akceptacji Zarządu Regionu Ziemia Łódzka wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na pamiątkowej tablicy wmurowanej w ścianę budynku Klubu Nauczyciela przy ul. Piotrkowskiej.

Decyzja Prezydium KK nr 278/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w emitowanych przez Telewizję Kino Polska kronikach z lat 80-81, komentarzach do kronik oraz w zwiastunie tego cyklu programów.

Decyzja Prezydium KK nr 279/05

ws. zgody na użycie logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność” przez Muzeum Komunistów „SocLand” na tablicy informacyjnej wystawy z okazji 25-lecia Porozumień Sierpniowych.

Decyzja Prezydium KK nr 280/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Gorzowskiego wyraża zgodę na nadanie rondy przy zbiegu ulic Pomorskiej, Podmiejskiej, Podmiejskiej Bocznej i Okólnej w Gorzowie nazwy NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 281/05

ws. przyznania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na mocy uchwały nr 7 XVI Krajowego Zjazdu Delegatów z 27 września 2003 r. wnioskuje do Krajowego Zjazdu Delegatów o nadanie Lechowi Wałęsie - jako pierwszemu - tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”.

Uzasadnienie:

Lech Wałęsa – działacz Wolnych Związków Zawodowych przed 1980 r. Przywódca strajków w sierpniu 1980 r. Przywódca Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej - wówczas im. Lenina - oraz sygnatariusz Porozumień Sierpniowych.

Pierwszy Przewodniczący Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” wybrany na I Krajowym Zjeździe Delegatów w 1981 r.

Laureat Pokojowej Nagrody Nobla.

W 1990 r. ponownie wybrany na Przewodniczącą Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Jeden z najbardziej znanych Polaków na świecie utożsamiany z ideą i zwycięstwem Solidarności.

Komunikat

Dotychczasowe działania rządu, a także propozycje działań dla przyszłych rządów nie gwarantują wysokiego wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia poprzez tworzenie nowych, lepszych miejsc pracy, czyli tego czego oczekują poszkodowani w wyniku procesów transformacji i globalizacji - stwierdziło prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniując rządowy wstępny projekt *Krajowego Programu Reform na lata 2005-2008* (wersja z sierpnia 2005 r.) podczas posiedzenia 06 września 2005 roku w Gdańsku. Projekt, który miał wskazywać cele i projekty krajowe służące osiągnięciu celów strategii lizbońskiej, nie spełnia zakładanej roli - stwierdza opinia. W szczegółowym uzasadnieniu

czytamy m. in., że w obszarze polityki mikroekonomicznej i strukturalnej zastrzeżenia budzi zapowiedź przyspieszenia likwidacji ponad 500 przedsiębiorstw państwowych przy bardzo niskiej konkurencyjności przedsiębiorstw, utrudnieniach w dojściu do kredytów i zapaści infrastrukturalnej. Pracownicy z likwidowanych zakładów mają znikome szanse na znalezienie pracy, zwłaszcza przy braku dostępu do internetu i szybko rosnących cenach mieszkań oraz kosztów utrzymania. Sytuację dodatkowo pogorszą kolejne zapowiedzi spowolnienia gospodarki światowej. Związek nie zgadza się na:

- ograniczenie dostępu do wcześniejszych emerytur za pracę w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze,
- podniesienie wieku emerytalnego dla kobiet,
- stopniowe wygaszanie świadczeń emerytalnych,
- likwidację rent wdowich,
- zmianę systemu w obliczaniu wysokości rent.

Do przedstawionego dokumentu nie włączono również projektów zmian legislacyjnych regulujących realizację poszczególnych priorytetów. Brak tych zapisów może spowodować, że priorytety te nie będą realizowane, lub że "planowane reformy" odbędą się znów kosztem pracowników, rolników, bezrobotnych, emerytów i rencistów.

Pozytywnie zaopiniowano projekty rozporządzeń Ministra Gospodarki i Pracy ws. *udzielania pomocy na wspieranie inwestycji w zakresie zatrudnienia oraz udzielania pomocy de minimis na promocję przedsiębiorczości*.

Omówiono także projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 14 września br. w Gdańsku.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 13.09.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 282/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Ziemia Łódzka wyraża zgodę na nadanie ulicy w Pabianicach nazwy NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 283/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” i logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność” na metalowej replce poległych stoczniowców w Gdańsku wykonanej przez „Jerzy Marcinek VISUAL system”.

Decyzja Prezydium KK nr 284/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” i logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” oraz logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność” na zaproszeniach,

ulotkach i plakatach przygotowanych przez Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych EFFATA na organizowane obchody 25-lecia powstania NSZZ „Solidarność” w Pile.

Decyzja Prezydium KK nr 285/05

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 286/05

ws. zakupu „Tygodnika Solidarność”

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 287/05

ws. anulowania decyzji nr 104/05

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 288/05

ws. wykonania praw właścicielskich w Funduszu Gospodarczym sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” reprezentujące NSZZ „Solidarność” jako jedyne go wspólnika Funduszu Gospodarczego sp. z o.o. na podstawie uchwały KK nr 622/98 podejmuje decyzję o odbyciu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników i podejmuje następującą uchwałę:

Uchwała nr 1

Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Funduszu Gospodarczego sp. z o.o. z 13.09.2005 r.

Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników dokonuje wyboru Jerzego Langer na Przewodniczącego Rady Nadzorczej ze składu Rady Nadzorczej wybranej przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników 5.04.2004 r.

Decyzja Prezydium KK nr 289/05

ws. upoważnienia do podpisania umowy z MGİP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Janusza Śniadka – Przewodniczącego KK oraz Stefana Kubowicza – Skarbnika KK do podpisania umowy nr BAB.I. 307/P/05 z Ministerstwem Gospodarki i Pracy.

Komunikat

Informacje z pracy Komisji Krajowej za okres od marca 2004 do czerwca 2005 roku przyjęło prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” obradujące 13 września 2005 roku w Gdańsku.

Omówiono także wszystkie zgłoszone przez struktury związku poprawki do projektów uchwał przygotowanych na XIX Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” (Białystok, 13-14 października 2005 r.).

Prezydium KK zapoznało się ze szczegółami organizacyjnymi pielgrzymek do Częstochowy (17-18 września 2005 r.) i Rzymu (kwiecień 2006 r.).

Ustalono projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 14 września br. w Gdańsku.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 20.09.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 290/05

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 291/05

**ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność”
szykanowanych za działalność związkową**

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 292/05

**ws. powołania kierownika projektu szkoleniowego „Szkolenie przedstawicieli
pracowników w dziedzinie analizy ekonomicznej i finansowej”**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w nawiązaniu do swojej decyzji nr 131/05 z 10 maja 2005 r. powołuje na kierownika projektu szkoleniowego „Szkolenie przedstawicieli pracowników w dziedzinie analizy ekonomicznej i finansowej”, którego partnerem jest firma S. Partner (poprzednia nazwa firmy Syndex Polska) Marię Magdalenę Laskowską.

Decyzja Prezydium KK nr 293/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Małopolska Delegatura Wadowice, przy akceptacji Zarządu Regionu wyraża zgodę, aby plac w pobliżu Domu Rodzinnego Karola Wojtyły i Bazyliki pw. NMP w Wadowicach otrzymał nazwę „Plac Solidarności”.

Decyzja Prezydium KK nr 294/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek delegatury Regionu Świętokrzyskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim przy akceptacji Zarządu Regionu Świętokrzyskiego wyraża zgodę na nadanie rondu u zbiegu ulic Romualda Traugutta, Świętokrzyskiej i Stanisława Staszica nazwy 25-lecia NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 295/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek delegatury Regionu Świętokrzyskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim przy akceptacji Zarządu Regionu Świętokrzyskiego wyraża zgodę na nadanie ulicy położonej na terenie rewitalizowanego obszaru po-przemysłowego starego zakładu huty w Ostrowcu Świętokrzyskim nazwy NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 296/05

ws. podziału środków na wojewódzkie Oddziały NFZ w roku 2006

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wobec dramatycznie złej sytuacji w ochronie zdrowia domaga się takich rozwiązań systemowych, które spowodują dostępność świadczeń medycznych oraz zabezpieczą pokrycie kosztów ich realizacji. Poprawa kondycji i wzrost dofinansowania służby zdrowia powinny stać się priorytetem obecnego i przyszłego rządu.

Prezydium KK popiera opinię Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” wyrażoną w stanowisku z dnia 9.09.2005 r. w sprawie podziału środków na wojewódzkie Oddziały NFZ w roku 2006 (w załączeniu).

Prezydium KK oczekuje prowadzenia dalszych prac w kierunku eliminowania nieuzasadnionych dysproporcji w poziomie finansowania opieki zdrowotnej.

Stanowisko Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia ws. podziału środków na wojewódzkie Oddziały NFZ w 2006

Rada Sekretariatu Ochrony Zdrowia KK podkreśla konieczność zagwarantowania realnego wzrostu środków finansowych dla wszystkich Oddziałów w planie finansowym NFZ na rok przyszły.

Jednocześnie Rada SOZ podkreśla, iż w planie NFZ należy szczególnie uwzględnić zwiększenie środków finansowych dla tych Oddziałów Wojewódzkich, które ponoszą zwiększone koszty z tytułu migracji pacjentów do placówek wysokospecjalistycznych znajdujących się na ich terenie.

Zwracamy również uwagę na konieczność utrzymania dotychczasowych zasad finansowania lecznictwa uzdrowiskowego na poziomie nie niższym niż w roku 2005.

- *Przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia KK NSZZ „Solidarność”
Maria Jolanta Ochman*

Komunikat

Na wniosek Zarządu Regionu Małopolska Delegatura Wadowice, prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” obradujące 20 września 2005 roku w Gdańsku wyraziło zgodę, aby plac w pobliżu Domu Rodzinnego Karola Wojtyły i Bazyliki pw. NMP w Wadowicach otrzymał nazwę „Plac Solidarności”.

Podczas posiedzenia prezydium KK postanowiło skierować do Rzecznika Praw Obywatelskich Andrzeja Zolla wniosek dotyczący zainicjowania kontroli konstytucyjności przepisów ordynacji podatkowej. Prawnicy Komisji Krajowej, dokonując analizy tych przepisów stwierdzają, iż wprowadzona do prawa podatkowego nowa instytucja tzw. „wiążących interpretacji” narusza konstytucyjną zasadę równości wobec prawa oraz zakaz nakładania na obywateli danin publicznych w innej niż ustawowa formie. Dwuznaczność sformułowań za-

wartych w ustawie otwiera szerokie pole do interpretacji, co narusza zasadę państwa prawnego. Stąd prośba o skierowanie przez Rzecznika wniosku do Trybunału Konstytucyjnego.

Wobec dramatycznie złej sytuacji w ochronie zdrowia prezydium KK przyjęło dokument, w którym domaga się od rządu RP i Narodowego Funduszu Zdrowia takich rozwiązań systemowych, które spowodują dostępność świadczeń medycznych oraz zabezpieczą pokrycie kosztów ich realizacji. Poprawa kondycji i wzrost dofinansowania służby zdrowia powinny stać się priorytetem obecnego i przyszłego rządu. Związek oczekuje prowadzenia dalszych prac w kierunku eliminowania nieuzasadnionych dysproporcji w poziomie finansowania opieki zdrowotnej.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 26-27.09.2005 R.

Decyzja Prezydium KK nr 297/05

ws. opinii o projekcie ustawy budżetowej państwa na rok 2006

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia przedstawiony przez rząd projekt ustawy budżetowej państwa na 2006 rok.

Prezydium KK podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko prezentowane w pracach Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych dotyczące założeń makroekonomicznych budżetu, zwłaszcza w zakresie wzrostu wynagrodzeń w sferze budżetowej:

- zaplanowany wzrost PKB oparty głównie na wzroście spożycia indywidualnego pozostaje w sprzeczności z proponowaną kontynuacją niewielkiego wzrostu wynagrodzeń bądź realnego zamrożenia płac pracowników sfery budżetowej,
- nadal postulujemy, aby wszystkie płace wzrosły o stopę inflacji plus połowę wzrostu PKB,
- zwracamy uwagę, że przyjęty w ustawie budżetowej wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych jest nierealny, szczególnie wobec rosnących cen ropy na rynkach światowych, co znacząco wpływa na poziom inflacji. Dodatkowym czynnikiem powodującym wzrost cen paliw będzie znacząca podwyżka stawki podatku akcyzowego. Jest to tym bardziej oburzające, że rząd uzasadnia podwyżkę przyjęciem przez parlament ustawy o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym, która ma rekompensować podwyżkę stawki podatku VAT po 01.05. 2004 r.
- podkreślamy kolejny raz, że nie akceptujemy w podatku dochodowym od osób fizycznych braku waloryzacji progów podatkowych i kwoty wolnej. Przypominamy, że zamrożenie progów miało mieć jedynie charakter czasowy.

Prezydium KK wobec braku w projekcie odniesień do wykonania budżetu z roku bieżącego i z lat poprzednich oraz zmiany konstrukcji projektu uzasadnienia (nie znajdujemy rozdziału dotyczącego szczegółów wydatków w układzie działowym) domaga się przedstawienia szczegółowych projekcji tych wydatków. Ponadto zwracamy uwagę, że sposób prezentacji rozliczeń z UE jest nieczytelny i nie ukazuje przepływu środków finansowych pomiędzy budżetem krajowym a budżetem UE.

Równocześnie podczas spotkania stron pracodawców i pracowników z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Finansów nie uzyskaliśmy odpowiedzi, które wyjaśniłyby zgłoszone wątpliwości w następujących obszarach:

- ubezpieczenia społeczne,
- zatrudnienie osób niepełnosprawnych,

- pomoc społeczna,
- świadczenia rodzinne,
- ochrona zdrowia,
- podatek akcyzowy i tzw. podatek od samochodów,
- wpływy z dywidendy,
- wysokość zysku NBP,
- subwencja oświatowa,
- szkolnictwo wyższe.

W związku z powyższym prawidłowa ocena realności dochodów i wydatków może być obciążona dużym błędem. Kontrowersje m.in. budzi wzrost aż o 19,7 % wydatków przeznaczonych na funkcjonowanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz o 38% na Urząd Zamówień Publicznych, tym bardziej że potrzebne rzeczywiste wydatki na ochronę zdrowia maleją.

Jednym ze źródeł finansowania deficytu budżetowego są wpływy z prywatyzacji.

Z doświadczenia ostatnich lat wynika, że wpływy te są mniejsze niż zakładano. Wobec niepewności tego instrumentu, projekt budżetu powinien zawierać alternatywne rozwiązanie dla finansowania deficytu budżetowego. Po raz kolejny przewiduje się poprawę ściągalności podatków bez wskazania konkretnych instrumentów.

Mimo dogłębnej analizy trudno doszukać się w projekcie ustawy budżetowej priorytetów polityki gospodarczej państwa.

Rynek pracy

W Polsce obserwujemy bezradność polityki rynku pracy w walce z bezrobociem i szarą strefą. Kraje UE przeznaczają średnio dwukrotnie więcej środków w relacji do PKB na politykę rynku pracy, pomimo znacznie niższych wskaźników bezrobocia. Naszym zdaniem konieczne jest uruchomienie dodatkowych instrumentów, które spowodowałyby dążenie pracodawców do zwiększenia zatrudnienia.

W nawiązaniu do decyzji Prezydium KK nr 229/05 w sprawie opinii o projekcie założeń budżetu państwa na 2006 r., w dalszym ciągu nieprzekonujące są informacje autorów projektu budżetu i ich prognozy dotyczące wzrostu zatrudnienia i zmniejszenia bezrobocia rejestrowanego.

Ani wzrost gospodarczy (niższy od zapowiedzi rządowych, z niższym eksportem, inwestycjami, płacami pracowniczymi, popytem krajowym oraz rosnącą szarą strefą i emigracją pracowniczą), ani działalność instytucji rynku pracy, w tym publicznych służb pracy i funduszy celowych nie zapewnią znaczącego wzrostu zatrudnienia.

Brak jest w projekcie budżetu zapowiedzi działań rządu, w tym zmian podatkowych wzmacniających tworzenie nowych lepszych miejsc pracy i rozwój przedsiębiorczości.

Utrzymanie składki pracodawców na rzecz Funduszu Pracy na dotychczasowym poziomie wyklucza zarówno utworzenie szumnie zapowiadanego krajowego funduszu szkoleń pracowników, jak i wciąż zapowiadanego systemu obowiązkowych ubezpieczeń od ryzyka bezrobocia.

Dalsze utrzymywanie polityki kredytowania działalności Funduszu Pracy (zadłużenie aktualne 4,3 mld zł + odsetki 300 000 tys. zł) powoduje utrzymanie niskich nakładów na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu (2,1 mld zł) ogółem i w poszczególnych tytułach, szczególnie w zakresie szkoleń, prac interwencyjnych, robót publicznych, opłat za przewozy i zakwaterowanie, opieki nad dzieckiem dla osób bezrobotnych oraz poszukujących pracy.

W rezultacie nie ma szans na znaczący wzrost ilości nowych lepszych miejsc pracy w wyniku „polityki kontynuacji” działalności powiatowych urzędów pracy, szczególnie dla grup bezrobotnych powyżej 50 roku życia, pracowników z restrukturyzowanych zakładów oraz osób niepełnosprawnych.

Założone arbitralne obniżenie składki pracodawców na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych spowoduje nie przywrócenie obciążenia w roku 2001 katalogu wypłat pracowniczych oraz utrudni przywrócenie możliwości wypłat świadczeń jednorazowych dla pracowników w sytuacji przejściowych trudności ekonomicznych pracodawców.

Projekt nie gwarantuje osiągnięcia podstawowego celu zawartego w Strategii Lizbońskiej, w projektach Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004 – 2006 oraz w Krajowym Programie Reform na lata 2005 – 2008, jakim jest wzrost zatrudnienia w wyniku rozwoju gospodarczego.

Zatrudnienie osób niepełnosprawnych

Nie do zaakceptowania jest zaplanowanie dotacji na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w wysokości 895 mln zł. Kwota ta nie zabezpiecza realnego zapotrzebowania, oszacowanego na 1,36 mld zł. Do zabezpieczenia pełnej realizacji zadania brakuje 465 mln zł. Aktualny stan prawny nie daje podstawy prawnej do przeznaczenia na ten cel środków własnych Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Ochrona zdrowia

Domagamy się wzrostu budżetowych nakładów na ochronę zdrowia. Nie do zaakceptowania jest stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu projektu, że nakłady na ochronę zdrowia rosną w sytuacji, gdy jedyną pozycją wykazującą wzrost są składki na ubezpieczenie zdrowotne, które nie są finansowane z budżetu państwa.

Brak jest informacji o realizacji tzw. ustawy restrukturyzacyjnej w 2005 r. (wnioskowane kwoty dotacji i pożyczki), trudno więc ocenić czy proponowana kwota dotacji i wielkość pożyczki są zasadne. Po raz kolejny domagamy się wprowadzenia w życie ustawy o ratownictwie medycznym, a co za tym idzie - zabezpieczenia finansowego dla wdrożenia tego rozwiązania, tym bardziej, że jesteśmy do tego zobowiązani umowami z Unią Europejską. Nie uzyskaliśmy informacji, czy środki zaproponowane w projekcie budżet będą wystarczające na realizację zadań ustawowych.

W projekcie uzasadnienia autor wymienia 3 programy wieloletnie w ochronie zdrowia, natomiast w załączniku nr 13 widnieją tylko 2 programy.

Nauka i szkolnictwo wyższe

Stały od 1991 r. spadek nakładów w budżecie państwa na naukę oznacza, że nie przewiduje się traktowania nauki jako inwestycji społecznej o olbrzymim, cywilizacyjnym znaczeniu, a cytowane za Unią Europejską hasła o gospodarce opartej na wiedzy w praktyce nie doczekały się realizacji.

Niepokoi fakt, że wydatki na szkolnictwo wyższe i naukę będą niższe niż w roku 2005. Realny spadek nakładów na szkolnictwo wyższe oznacza konieczność zwiększania wydatków przez uczelnie, a to spowoduje większe koszty dla studentów.

Wprawdzie nominalnie i realnie wydatki w dziale nauka mają być wyższe niż w 2005 r., jednak z fragmentarycznego opisu tego wzrostu trudno wywnioskować, gdzie wzrost faktycznie nastąpi. Jednakże z innych dokumentów wynika, że wzrost nastąpi w kategorii dofinansowania do sektorowych programów operacyjnych, a więc kategorii bardzo trudnych pieniędzy. W działaniu 1.4 Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (SPO-WKP) na lata 2004-2006 zaplanowano środki publiczne w wysokości 565,55 mln zł. Z uwagi na kalendarz składania wniosków należy się spodziewać, że właśnie w 2006 r. będą miały miejsce główne transfery środków na ten cel i właśnie to spowoduje założony w projekcie budżetu wzrost. Natomiast w pozostałych pozycjach takich jak dofinan-

sowanie działalności statutowej jednostek naukowych, projekty badawcze i celowe oraz inwestycje może nastąpić stagnacja nakładów budżetowych lub zaledwie symboliczny wzrost.

NSZZ „Solidarność” od wielu lat postuluje zwiększenie nakładów budżetowych na naukę do poziomu 1% PKB i rozsądny harmonogram dochodzenia do tego poziomu w drodze pewnego procesu, ponieważ zdaje sobie sprawę z trudności przeprowadzenia tego w sposób skokowy.

W Polsce nie ma racjonalnej polityki naukowej państwa, ponieważ przy tak niskich środkach w budżecie nie da się jej prowadzić. Nie sprzyja temu również fakt, że brak jest powiązania badań naukowych z gospodarką. Badania naukowe powinny być jednym z kół zamachowych gospodarki. Wzrost gospodarczy osiągany w efekcie badań naukowych i wdrażania ich wyników do praktyki, nowo powstałe w wyniku badań produkty czy technologie mogłyby tworzyć nowe miejsca pracy, aktywizować słabsze gospodarczo regiony, produktywizować majątek pozostały po dziedzinach gospodarki poddawanych restrukturyzacji i stwarzać szansę na osiągnięcie w przyszłości korzystnego kształtu gospodarki z przewagą nowoczesnych technologii i skomplikowanego przetwórstwa nad produkcją o małym stopniu przetworzenia i w oparciu o przestarzałe, mało racjonalne technologie. Dziwi fakt, że zakładany wzrost gospodarczy kraju nie ma przełożenia na wzrost nakładów na dziedziny prorozwojowe.

Oświata i wychowanie

Nominalny wzrost nakładów na edukację jest podany wraz z wydatkami na skutki przechodzące z nowych zadań ustawowych wprowadzonych w roku 2005. Przy tym stwierdzeniu zakładane wydatki roku 2006 oznaczają realny spadek nakładów na edukację i kolejny rok niekonstytucyjnego przerzucania niektórych kosztów na jednostki samorządu terytorialnego.

Stały od wielu lat spadek nakładów w budżecie państwa na edukację i utrzymywanie ich na poziomie około 3% PKB (NSZZ „Solidarność” wciąż przypomina o konieczności zwiększenia wydatków do poziomu 5% PKB) oznacza, że nie przewiduje się traktowania edukacji jako inwestycji społecznej o cywilizacyjnym znaczeniu.

Hutnictwo

Podkreślamy, że planowanym zwolnieniom pracowników w hutnictwie powinny towarzyszyć odpowiednie działania państwa, ukierunkowane na właściwe wykorzystanie środków finansowych w celu przekwalifikowania osób tracących pracę w tym sektorze.

Górnictwo

Kolejny raz następuje zmniejszenie dotacji budżetowej dla górnictwa w stosunku do założonej w „Programie restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2004 – 2006” (650 mln w stosunku do 1075 mln). Nie znajduje uzasadnienia dla takiego działania poprawa koniunktury na węgiel na rynkach światowych, ani związana z tym poprawa sytuacji finansowej przedsiębiorstw górniczych z uwagi na fakt, iż środki pomocy publicznej w głównej mierze przewidywane były na kontynuację fizycznej likwidacji kopalń, zabezpieczenie kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, kontynuację świadczeń związanych z restrukturyzacją zatrudnienia, likwidacją szkód górniczych wywołanych reaktancją starych wyrobisk oraz rekultywacją.

Transport

Obawiamy się sytuacji niewykorzystania środków unijnych na inwestycje kolejowe, z powodu niezabezpieczenia odpowiedniej wielkości wkładu własnego. Dotacja na inwestycje na liniach kolejowych o znaczeniu państwowym jest zbyt niska, zarówno dla celów inwestycyjnych PKP PLK S.A., jak i do absorpcji środków przygotowanych dla Polski przez Unię Europejską.

W projekcie budżetu brakuje czytelnego zapisu dotyczącego finansowania utrzymania linii kolejowych znaczenia wojskowego, nie ma także zapisów dotyczących finansowania przewozów międzywojewódzkich, które uruchamiane są przez spółkę PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. Dopłaty do ulgowych przejazdów w transporcie kolejowym są zbyt niskie biorąc pod uwagę zwiększoną liczbę osób uprawnionych.

Budownictwo

Protestujemy przeciwko dalszym ograniczeniom nakładów na sferę mieszkaniową. Nie zwiększenie odpisu uniemożliwi wdrożenie postulowanych programów w zakresie rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Wydatki w budżecie na ten obszar powinny wzrosnąć do poziomu 2-3% PKB.

Świadczenia rodzinne

W projekcie ustawy nie uwzględniono środków finansowych na realizację następujących ustawowych regulacji:

- na dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu wielodzietności (na każde trzecie i dalsze dziecko w rodzinie), który wprowadzono od 1 września 2005r.,
- na podwyższone kwoty dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka oraz podwyższone kwoty zaliczki alimentacyjnej dla rodzin o najniższych dochodach (poniżej 50% kryterium dochodowego) – zapis obowiązuje od 1 września 2005r.,
- na wprowadzenie od 1 września 2006 r. zróżnicowania zasiłku rodzinnego, w zależności od wieku dziecka,
- obniżenia od września 2005 r. umownej wyceny dochodowości z 1ha przeliczeniowego do poziomu przyjętego w ustawie o pomocy społecznej,
- na weryfikację od września 2006 r. kryteriów dochodowych warunkujących prawo do świadczeń rodzinnych .

Z wyjaśnień przedstawicieli Ministra Finansów wynika, że rząd jest dopiero w trakcie poszukiwania środków (ok. 1 mld zł) na wymienione regulacje.

Pomoc społeczna

Niepokój budzi fakt, że środki na realizację zadań pomocy społecznej w 2006 r. zaplanowane zostały w projekcie ustawy budżetowej na niewystarczającym poziomie w następujących pozycjach:

1. Zasiłki i pomoc w naturze.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o pomocy społecznej oraz porozumieniami zawartymi z partnerami społecznymi rząd jest zobowiązany w 2006 r. zwiększyć minimalną gwarancję wysokości zasiłku okresowego. Środki na ten cel (wg naszego rozeznania) powinny być zwiększone co najmniej o 20 mln zł.

2. Dodatek do wynagrodzenia pracowników socjalnych.

Nie utworzono rezerwy celowej (ok. 55 mln zł), a jest to ustawowe zobowiązanie dotyczące około 18 tys. pracowników.

3. Domy pomocy społecznej oraz ośrodki wsparcia.

Uwzględniając ustawową konieczność realizacji do końca 2006 r. programów naprawczych oraz dotowanie z budżetu państwa kosztów pobytu w domach pomocy społecznej ponad 90 tys. mieszkańców, kwota rezerwy celowej (30 mln zł) powinna być zwiększona o około 20 mln zł.

Rządowy program „Posiłek dla potrzebujących”

Rada Ministrów w przyjętym w sierpniu 2004 r. programie przewidywała 300 mln zł na realizację tego programu w 2005 r. W ustawie budżetowej na rok 2005 środki zmniejszono do 250 mln zł.

Rząd deklaruje w rozmowach z partnerami społecznymi utrzymanie 250 mln zł, ale w projekcie ustawy budżetowej na 2006 r. w rezerwie celowej wpisano tylko 100 mln zł.

Żądamy jasnego zapisu w ustawie o wysokości środków na ten program. Biorąc pod uwagę, że obecnie ponad 100 tys. osób spełniających kryteria nie może korzystać z dożywiania, wnioskujemy o zwiększenie środków w 2006 r. do wysokości 300 mln zł.

Ubezpieczenia społeczne

NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi:

1. w projekcie budżetu przy planowaniu środków na waloryzację rent i emerytur od marca 2006 przyjęto wskaźnik waloryzacji 6% w oparciu o wzrost cen towarów i usług ogółem.

Nie uwzględniono, że wskaźnik ten obliczony w oparciu o wzrost cen towarów i usług w gospodarstwach domowych emerytów i rencistów w ostatnich dwóch latach był wyższy o 0,2% i 0,3%. Jeżeli ta tendencja się utrzyma w 2005 r. to wskaźnik waloryzacji emerytur i rent będzie wyższy o $0,8 \div 1,0\%$.

Z wyjaśnień przedstawicieli Ministerstwa Finansów wynika, że tego faktu w projekcie nie uwzględniono. Koszt podniesienia świadczeń emerytalno - rentowych o 0,1% wynosi 120 mln zł (z danych Ministerstwa Finansów). Nie przewidziano także środków na negocjacje wskaźnika waloryzacji w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych tłumacząc, że negocjacje te będą w gestii nowego rządu.

2. z planu przychodów i rozchodów Fundusz Ubezpieczeń Społecznych na 2006 r. wynika, że przychody wraz z dotacją nie pokryją wydatków. Deficyt wyniesie wg projektu ustawy około 870 tys. zł. Oznacza to wzrost zadłużenia FUS w bankach komercyjnych. Wysokość zadłużenia wrośnie w przypadku konieczności korekty założonego wskaźnika waloryzacji rent i emerytur.
3. brak uzasadnienia dla tak wysokiej kwoty (12,8 mld zł) przeznaczonej na uzupełnienie środków FUS z tytułu przekazywania składek do OFE do tej pory wykonanie w poszczególnych latach nie sięgało 10 mld zł. Brak danych o przewidywanym wykonaniu za rok 2005.

Prezydium KK domaga się od rządu określenia priorytetów w budżecie państwa na 2006 r., które uwzględniałyby wzrost zatrudnienia i poprawę sytuacji w ochronie zdrowia.

Decyzja Prezydium KK nr 298/05

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MGiP w sprawie wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Decyzja Prezydium KK nr 299/05

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Biura Terenowego Zarządu Regionu Bydgoskiego NSZZ „Solidarność” w Koronowie, przy akceptacji Zarządu Re-

gionu Ziemia Bydgoskiego wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na nazwie przeprawy mostowej przez rzekę Brda w Koronowie.

Komunikat

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" podczas posiedzenia 26 września 2005 roku w Gdańsku negatywnie zaopiniowało przedstawiony przez rząd projekt ustawy budżetowej państwa na 2006 rok.

Prezydium KK podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko prezentowane w pracach Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych dotyczące założeń makroekonomicznych budżetu, zwłaszcza w zakresie wzrostu wynagrodzeń w sferze budżetowej:

- „zaplanowany wzrost PKB oparty głównie na wzroście spożycia indywidualnego pozostaje w sprzeczności z proponowaną kontynuacją niewielkiego wzrostu wynagrodzeń bądź realnego zamrożenia płac pracowników sfery budżetowej,”
- „nadal postulujemy, aby wszystkie płace wzrosły o stopę inflacji plus połowę wzrostu PKB,”
- „zwracamy uwagę, że przyjęty w ustawie budżetowej wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych jest nierealny, szczególnie wobec rosnących cen ropy na rynkach światowych, co znacząco wpływa na poziom inflacji. Dodatkowym czynnikiem powodującym wzrost cen paliw będzie znacząca podwyżka stawki podatku akcyzowego. Jest to tym bardziej oburzające, że rząd uzasadnia podwyżkę przyjęciem przez parlament ustawy o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym, która ma rekompensować podwyżkę stawki podatku VAT po 01.05. 2004 r.”
- „podkreślamy kolejny raz, że nie akceptujemy w podatku dochodowym od osób fizycznych braku waloryzacji progów podatkowych i kwoty wolnej. Przypominamy, że zamrożenie progów miało mieć jedynie charakter czasowy.”

W drugim dniu posiedzenia (27 września br.) prezydium KK pozytywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy ws. wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Zapoznano się także z informacją z obrad Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004 – 2006, przyjmując w dobrej wierze wypowiedź Ministra Gospodarki i Pracy, że w roku 2006 nie zabraknie środków finansowych w budżecie państwa na realizację sektorowych programów operacyjnych oraz o przygotowanych zmianach prawnych dla lepszej i szybszej absorpcji środków unijnych.

Prezydium KK spotkało się z przedstawicielami Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” Polskiej Żeglugi Bałtyckiej oraz Krajowej Sekcji Morskiej Marynarzy i Rybaków. W spotkaniu uczestniczyli przewodniczący Zarządów Regionów Pomorza Zachodniego, Koszalińskiego Pobrzeża i Gdańskiego. Rozmowy dotyczyły bieżących spraw związkowych.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 14.09.2005 R.

Uchwała KK nr 14/05

ws. przyjęcia informacji o pracy KK NSZZ „Solidarność” na XIX KZD

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” przyjmuje „Informację o pracy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w okresie marzec 2004 r. - czerwiec 2005 r.” przygotowaną na XIX Krajowy Zjazd Delegatów.

INFORMACJA O PRACY KOMISJI KRAJOWEJ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

w okresie marzec 2004 r. – czerwiec 2005 r. na XIX KZD

I. NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” – SPRAWY WEWNĄTRZZWIĄZKOWE

1. Funkcjonowanie Komisji Krajowej

W okresie sprawozdawczym odbyło się 12 posiedzeń Komisji Krajowej. Podjęto 25 uchwał i 16 stanowisk. Pracę Komisji organizowało 13-osobowe Prezydium, które obradowało 51 razy i przyjęło 433 decyzje.

Przyjęte dokumenty przekazywano m.in. do struktur Związku oraz do wiadomości prezydenta, premiera, sejmu, senatu, poszczególnych ministerstw oraz klubów parlamentarnych.

Liczebność Związku przedstawia zał. 1

Członkowie Komisji Krajowej pracowali także w zespołach problemowych KK:

Zespół ds. prawa pracy, warunków układów zbiorowych

W okresie sprawozdawczym spotkał się 4 razy i zajmował się:

- wypracowaniem opinii nt. rządowego projektu zmian w Kodeksie pracy dotyczących harmonizacji krajowego ustawodawstwa z prawem Unii Europejskiej w zakresie informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy, delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz zwolnień grupowych (kwiecień 2004),
- opiniowaniem propozycji rządowej dotyczącej opracowania zasad oddelegowania ekspertów narodowych do pracy w instytucjach Unii Europejskiej (marzec 2004),
- omówieniem propozycji NSZZ „Solidarność” zmian w ustawach:
 - o rozwiązywaniu sporów zbiorowych,
 - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia,
 - o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy,
 - Kodeks pracy (ochrona wynagrodzeń),
- projektami ustaw o informacji i konsultacji z pracownikami:

- projektem NSZZ „Solidarność” i projektem pracodawców,
- projektem poselskim opartym o projekt związkowy („S”, OPZZ, Forum),
- projektem rządowym.

Zespół ds. polityki społecznej

Zespół swoją działalność opierał na pracy sześciu podzespołów tematycznych:

ds. wynagrodzeń, ds. ubezpieczeń społecznych, ds. świadczeń na rzecz rodziny, ds. pomocy społecznej, ds. mieszkalnictwa, ds. osób niepełnosprawnych.

W omawianym okresie odbyły się 3 spotkania plenarne zespołu poświęcone opracowaniu opinii Związku do projektów:

- zmian w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
- zmian w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- Narodowego Planu Rozwoju 2007-2013.

Zespół ds. przeciwdziałania bezrobociu

Zespół spotkał się trzykrotnie i zajmował się analizą i oceną:

- programu Wdrażania Partnerstwa Lokalnego,
- VIII Raportu UNDP i Case „W trosce o pracę”,
- raportu Strategii Społeczno Gospodarczej w zakresie „Tworzenia nowych miejsc pracy”,
- zagrożeń dla pracowników wynikających z projektu Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007 -2013.

Zespół ds. polityki gospodarczej

Zespół zajmował się:

- założeniami do budżetu na 2005 rok,
- przygotowaniem tematów gospodarczych do dyskusji z partiami politycznymi,
- założeniami do Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007 – 2013,
- systemem podatkowym w Polsce.

Zespół ds. negocjacji emerytur pomostowych

W okresie sprawozdawczym zespół spotkał się trzy razy. Członkowie zespołu uczestniczyli również w pracach zespołu ubezpieczeń społecznych Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych oraz w pracach Sejmowej Komisji Polityki Społecznej.

Na posiedzeniach plenarnych zespół opracował opinie związku do projektów:

- ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach (grudzień 2004 r.),
- zmian w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części dotyczącej wcześniejszych emerytur dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze (opinie w styczniu i marcu 2005 r.).

Zespół ds. rozwoju Związku

Na początku kadencji członkowie Zespołu wypracowali zadania dotyczące rozwoju NSZZ „Solidarność”, oparte na uchwale programowej XV KZD i strategii NSZZ „Solidarność” „Organizowanie pracowników”, których głównym celem jest:

- działanie na rzecz utrwalenia przekonania wśród działaczy związkowych o konieczności pozyskiwania i organizowania pracowników w związki oraz wadze tego zadania,
- uaktywnianie regionów i branż w organizowaniu pracowników.

W okresie sprawozdawczym członkowie zespołu monitorowali przebieg realizacji postawionych na początku kadencji zadań.

Zespół ds. edukacji związkowej

Celem zespołu jest pomoc w budowaniu silnego i efektywnego związku przez wykorzystywanie różnego rodzaju form szkoleń, w oparciu o wiedzę i doświadczenie kadry własnej lub zewnętrznej. Członkowie zespołu pracowali nad określeniem:

- relacji i powiązań pomiędzy Działem Szkoleń Komisji Krajowej a strukturami Związku oraz określenie grup szkoleniowych (ilu?, kto?, jak wybierać?),
- tematów szkoleniowych i ich zawartości,
- kadry szkoleniowej; zawartości i funkcjonowaniu szkoleniowej bazy danych (instruktorzy, programy i osoby przeszkolone).

Podczas spotkań zespołu wypracowano:

- cele szkoleń,
- priorytety szkoleniowe,
- minimalny zakres wiedzy niezbędny do pracy związkowej,
- sposoby realizacji i monitorowania przyjętych założeń.

Konwent przewodniczących (poprzednio zespół ds. polityki Związku)

W okresie sprawozdawczym zespół spotkał się 13 razy.

Spotkania odbywały się pomiędzy posiedzeniami Komisji Krajowej, spełniając ważną rolę informacyjną i konsultacyjną. W kwietniu i maju 2004 zespół rozstrzygał na mocy upoważnień od Komisji Krajowej o kształcie ogólnopolskich działań protestacyjnych Związku (uchwała KK nr 12/04). Jesienią oprócz dyskusji o ewentualnych akcjach związkowych omawiano przygotowania do obchodów 25-lecia Związku.

W związku ze zbliżającymi się wyborami parlamentarnymi i prezydenckimi odbyła się seria spotkań zespołu, na które zapraszani byli wszyscy członkowie KK, z delegacjami PiS, LPR i Platformy Obywatelskiej. Spotkania poświęcone były głównie zapoznaniu się z programami partii oraz ich propozycjami w stosunku do kilkunastu problemów postawionych przez Związek. Przebieg, rezultaty i wnioski z tych spotkań omawiane były na posiedzeniach Komisji Krajowej.

2. Organizacja i struktura Związku

2.1 W strukturach branżowych nie zanotowano zmian.

2.2 W strukturach regionalnych: w grudniu 2004 r. KK w oparciu o porozumienie zawarte pomiędzy regionami: Leszczyńskim, Wielkopolską i Zielonogórskim podjęła decyzję o wyrejestrowaniu Regionu Leszczyńskiego. Uchwała weszła w życie 1 stycznia 2005 r.

2.3 Dostosowanie do struktury pracodawcy

W okresie sprawozdawczym Komisja Krajowa zarejestrowała cztery międzyzakładowe komisje koordynacyjne przy Energia Pro Koncern Energetyczny S.A., Polskim Holdingu Farmaceutycznym S.A., Swedwood Poland sp. z o.o., Koncernie Energetycznym ENERGA S.A.

3. Pozyskiwanie członków

Komisja Krajowa we współpracy ze strukturami regionalnymi i branżowymi prowadzi systematyczną akcję pozyskiwania członków, zarówno w zakładach gdzie już są organizacje związkowe, jak też w tych, gdzie Związku jeszcze nie ma. W efekcie tych działań do Związku wstępuje rokrocznie kilka tysięcy niezrzeszonych pracowników, rośnie też przekonanie o wadze tego działania.

3.1 Znaczenie pozyskiwania członków

Jednym z celów działań Działu Rozwoju Związku Komisji Krajowej jest podnoszenie świadomości wagi pozyskiwania członków, czemu służą stałe spotkania koordynatorów regionalnych i branżowych, szkolenia, publikacje oraz spotkania z władzami regionalnymi i branżowymi oraz uaktywnienie regionów i branż. Cel ten realizowany jest także poprzez bezpośredni udział organizatorów Komisji Krajowej w organizowaniu pracowników, szkolenia dla organizatorów w kraju czynnie zaangażowanych w pozyskiwanie członków i dla działaczy różnych szczebli, w tym także komisji zakładowych (przy współpracy z Działem Szkoleń KK). Systematycznie opracowywane są i prezentowane członkom władz regionów i branż prowadzone oraz planowane działania w zakresie rozwoju Związku, z uwzględnieniem trendów w międzynarodowych organizacjach związkowych. Redagowane są ulotki informacyjne dla organizujących się pracowników - różne w zależności od etapu, na jakim są organizujący się pracownicy - i dla istniejących organizacji związkowych pracujących nad rozwojem swojej organizacji. Kontynuowana jest współpraca z zagranicznymi związkami zawodowymi (CFDT, AFL-CIO, SEIU, TUC). Systematycznie prowadzona jest ewidencja członków, czyli statystyka, monitorowanie i badanie trendów.

3.2 Współdziałanie

Dział Rozwoju Związku Komisji Krajowej wspólnie z regionami i branżami kontynuuje pracę nad pozyskiwaniem członków w dużych firmach ponadnarodowych. Rozwój koordynowany jest m.in. w branżach:

- mięsno – spożywczej (Smithfield);
- produkcyjnej (Roltrans Group Polska),
- handlowej (sieć hal sprzedaży hurtowej MakroCash and Carry, sieć hipermarketów: real-, Carrefour, Tesco, sieci sklepów „Biedronka”;
- ochrony osób i mienia - Securitas, Group 4 i Falck,
- wśród kierowców samochodów ciężarowych.

Pozyskiwanie nowych członków systematycznie staje się programem wszystkich struktur Związku. Wnikliwa analiza uzwiązkowienia nasuwa wnioski, że NSZZ „Solidarność” nadal traci więcej członków niż ich pozyskuje. Oznacza to, że dotychczasowe działania i przeznaczone na nie środki – w Komisji Krajowej, jak i w strukturach Związku - nie są wystarczające. Z doświadczenia wynika, że warunkiem koniecznym powodzenia jest ściśle współdziałanie działaczy zaangażowanych przy pozyskiwaniu nowych członków z Działem Rozwoju Związku KK oraz ścisła współpraca organizatorów związkowych i koordynatorów ds. rozwoju związku z instruktorami i ekspertami związkowymi.

3.3 Obszar działań

Z danych GUS nt. zatrudnienia pracowników w różnych sektorach wiemy, że w sektorze państwowym aktualnie pracuje ok. 29,5% pracowników (jest tam zrzeszonych 64% spośród wszystkich członków „S”), a w sektorze prywatnym 70,5% pracowników (jest tam zrzeszonych 10% spośród wszystkich członków „S”).

W sektorze rolniczym zatrudnionych jest 19% pracowników, w przemysłowym 29%, a w usługowym 52%. W branży usługowej najwięcej pracowników jest zatrudnionych w firmach sprzątających, tj. ok. 400 tys., w ochronie ok. 200 tys., a tylko w handlu wielkopowierzchnio-

wym ok. 120 tys. W sektorze handlu największą siecią jest Tesco zatrudniające ok. 19 tys. pracowników w ponad 50 hipermarketach. Do największych w branży ochrony należy zaliczyć Group 4 Securicor zatrudniający ponad 10 tys. pracowników.

4. Szkolenia związkowe

W ramach dokumentu „Solidarność ds. Edukacji Związkowej” przyjętego w 2003 roku przez zespół KK ds. edukacji związkowej, prowadzona jest bezpośrednia współpraca Działu Szkoleń KK z działami szkoleń struktur Związku i osobami odpowiedzialnymi za szkolenia. Wysyłano ankiety do wszystkich struktur z zapytaniem o ich aktualną sytuację szkoleniową, zaproszenia do współpracy przy realizacji bieżących projektów, prośby o przysyłanie posiadanych i wykorzystywanych materiałów szkoleniowych. Metodocy KK odwiedzili struktury w celu przygotowania strategii wzajemnej współpracy i nawiązali współpracę z wybranymi trenerami w celu aktualizacji i tworzenia programów szkoleniowych.

4.1 Projekty szkoleniowe

Prowadzone są projekty szkoleniowe o charakterze międzyregionalnym i międzybranżowym. Rusza szkoleniowa baza danych zawierająca aktualne informacje na temat trenerów w strukturach, programów szkoleniowych i liczby przeszkolonych związkowców. Wdrożono projekt szkolenia podstawowego, który obecnie jest realizowany w wielu regionach, a docelowo ma objąć cały Związek. Sukcesywnie będzie on realizowany w pozostałych strukturach z uwzględnieniem zaplecza metodycznego i specyfiki danego regionu. Jednocześnie prowadzony jest program nowelizacji istniejących materiałów szkoleniowych.

Okres sprawozdawczy to okres wyťažonej współpracy Działu Rozwoju Związku i Działu Szkoleń skoncentrowanej na rozwoju Związku i pomocy w zahamowaniu dalszego spadku liczby członków. Przeprowadzono 55 szkoleń nt. rozwoju, na których przeszkolonych zostało 691 osób. Ponadto odbyło się wspólne spotkanie regionalnych przedstawicieli działów eksperckich, działów rozwoju i działów szkoleń (53 osoby), na którym omawiano bieżącą współpracę wymienionych działów oraz plany na przyszłość.

W ramach projektu PHARE, wraz z Działem Branżowo-Konsultacyjnym KK, został przeprowadzony cykl szkoleń dla członków Europejskich Rad Zakładowych, a także członków Związku w sektorze ochrony. Na potrzeby tego projektu przygotowany został wcześniej podręcznik pt. „Europejskie Rady Zakładowe”; przewidziano także materiały szkoleniowe na szkolenia z zakresu dialogu społecznego w sektorze firm ochrony.

Równolegle realizowano szkolenia z zakresu integracji Polski z Unią Europejską, Europejskich Rad Zakładowych, rodzajów i technik negocjacji, Układów Zbiorowych Pracy oraz ich negocjowania, a także problemu mobbingu. Odbyły się również dwa kolejne z corocznych seminariów nt. BHP organizowanych wspólnie przez KK NSZZ „Solidarność” (Dział Ochrony Środowiska Pracy i Ekologii oraz Dział Szkoleń) i PIP (GIP) oraz ostatnie już wspólne seminaria w ramach projektu „Sweedwood” dla branży drzewnej („Solidarność”, OPZZ, szwedzkie związki LO/TCO).

4.2 Europejscy partnerzy szkoleń

Na poziomie europejskim głównymi partnerami w zakresie szkoleń nadal są: MKWZZ i ETUI – REHS Education - Europejska Akademia Związkowa (do maja 2005 znana jako ETUCO). Metodocy ETUI - REHS prowadzą szkolenia metodyczne przygotowujące do pracy eurotrenera, przeznaczone dla trenerów ze struktur związkowych, posiadających umiejętność komunikacji w języku angielskim i/lub francuskim.

Kontynuowana jest współpraca z kolegami z francuskiego związku zawodowego CFTD, w zakresie ewaluacji prowadzonych przez nasz Związek szkoleń.

Ponadto w ramach współpracy z ETUI – REHS przedstawiciele NSZZ „Solidarność” uczestniczyli w seminariach i szkoleniach związanych z zarządzaniem projektami, koordynacją negocjacji zbiorowych, prawem do informacji i konsultacji, zaangażowaniem związków

zawodowych w sprawy bezpieczeństwa w miejscu pracy, dialogiem społecznym i problemami występującymi w nowych krajach członkowskich UE. NSZZ „Solidarność” był gospodarzem warsztatów dla związkowych nauczycieli języków obcych oraz seminarium dot. metod reformowania systemów opieki zdrowotnej w krajach europejskich.

NSZZ „Solidarność” współpracował także z SDA, czyli agendą EKZZ pomagającą przy aplikowaniu i realizacji projektów unijnych. Na współpracę tę złożyły się dwa seminaria (planowane jest trzecie) nt. reprezentacji pracowniczej na poziomie rad nadzorczych oraz możliwości stwarzanych przez Przedsiębiorstwo Europejskie.

Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” uczestniczyli także w spotkaniu roboczym, mającym na celu wprowadzenie do szkoleniowej praktyki czteroczęściowego podręcznika nt. negocjacji, realizowanego w ramach wspólnego projektu MKWZZ, ŚKP i MOP.

4.3 Efekty

W okresie sprawozdawczym Dział Szkoleń Komisji Krajowej wprowadził 14 różnych projektów szkoleniowych. W czasie ich trwania przeprowadzono 84 szkolenia i przeszkolono 1433 osoby.

5. Majątek i finanse związku

5.1 Składki

Składki były głównym źródłem finansowania działalności Komisji Krajowej, pomimo znacznego udziału środków pozaskładowych (aktualny stan spływu składek wraz z analizą prawidłowości ich odprowadzania do wglądu delegatów w materiałach w sekretariacie KZD). Poprawiła się współpraca ze skarbnikami i księgowymi regionalnymi i branżowymi, co zaowocowało większą rzetelnością odprowadzania składek i stworzyło szansę na lepsze wykorzystanie posiadanego przez Związek majątku oraz wymianę informacji na temat regulacji finansowo-skarbowych.

5.2 Fundusze wydzielone

Związek posiada trzy wydzielone fundusze celowe:

- fundusz wspierania statutowych zadań Związku,
- fundusz szykanowanych,
- fundusz represjonowanych.

Działają one według ustalonych regulaminów na bazie uzyskiwanych pożytków od wydzielonych środków. Szczegółowe rozliczenia i sprawozdania są corocznie przedstawiane członkom Komisji Krajowej.

Fundusz strajkowy: Krajowa Rada Funduszu Strajkowego NSZZ „Solidarność” w 2004 roku odbyła 13 posiedzeń, podejmując 26 uchwał. Do lipca 2005 r. KRFS odbyła 6 posiedzeń i przyjęła 9 uchwał. Przedmiotem obrad były akcje protestacyjne prowadzone przez Komisję Krajową, Sekretariaty oraz Zarządy Regionów. Na wniosek Funduszu, KK dokonała zwrotu pełnej kwoty wraz z odsetkami środków zainwestowanych przez Fundusz w spółkę „Dekom”. Wprowadzono jednolity formularz wniosku dla struktur występujących o refundację kosztów poniesionych zgodnie z regulaminem Funduszu.

5.3 Majątek i gospodarka finansowa Związku

NSZZ „Solidarność” posiada obecnie lub jest współwłaścicielem następujących nieruchomości:

- w Gdańsku: budynek będący siedzibą KK (wspólnie z Regionem Gdańskim), kompleks nieruchomości DAL, gdzie mieści się ośrodek szkoleniowy Związku oraz gościnne lokale mieszkalne,
- w Warszawie dwa gościnne lokale mieszkalne,
- w Kielcach budynek biurowy,
- w Kołobrzegu budynek sanatoryjny,
- w Brukseli niewielką kamienicę, która po remoncie zostanie przeznaczona na pokoje gościnne dla osób służbowo reprezentujących Komisję Krajową.

W ramach poprawy warunków pracy i funkcjonowania biur kontynuowany jest remont pomieszczeń w budynku Komisji Krajowej. Wykonano nową sieć strukturalną (logiczną i elektryczną), wymieniono stolarkę drzwiową, dokonano renowacji podłóg i pomieszczeń biurowych. Kontynuowane są prace nad systemem wentylacji wyciągowej.

Działalność gospodarcza KK jest prowadzona w podmiotach gospodarczych utworzonych przez Komisję Krajową, zgodnie z prawem wewnątrzzwiązkowym obowiązującym wszystkie struktury Związku.

5.3.1 Spółki jednoosobowe Komisji Krajowej

PPH „Dekom” sp. z o.o. zajmuje się przede wszystkim administrowaniem nieruchomościami wydierżawionymi KK oraz prowadzeniem w nich działalności gospodarczej (w tym sanatoryjnej i hotelowej),

Fundusz Gospodarczy sp. z o.o. zajmuje się obecnie współpracą ze strukturami Związku w zakresie realizacji grantów,

„Tysol” sp. z o.o., zajmuje się przede wszystkim wydawaniem „Tygodnika Solidarność”.

5.3.2 Fundacje (których fundatorem jest Związek):

Fundacja Gospodarcza prowadzi działalność szkoleniową, wydawniczą i doradczą, przede wszystkim z zakresu przedsiębiorczości,

Fundacja Promocji Solidarności, która zajmuje się także obsługą funduszu represjonowanych.

6. Uczestnictwo w procesie legislacyjnym

Do jednych z podstawowych zadań Komisji Krajowej należy opiniowanie aktów prawnych i przekazywanie tych opinii do rządu i parlamentu. W okresie sprawozdawczym zwiększyła się liczba przekazywanych przez stronę rządową projektów aktów prawnych prawa wspólnotowego oraz projektów implementacji dyrektyw UE do prawa krajowego. Proces ten jest nadal utrudniany ze względu na nieprzestrzeganie przez stronę rządową terminów nadawania aktów prawnych i skracanie okresu opiniowania oraz brak polskiego tłumaczenia. Komisja Krajowa kilkakrotnie interweniowała w tej sprawie. W miarę potrzeb Związek wykorzystywał także możliwości odwołania się do Rzecznika Praw Obywatelskich i Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Dzięki współpracy z MKWZZ, realizowany jest projekt tworzenia sieci koordynatorów ds. łamania praw pracowników i związkowych.

6.1 Skargi do Komitetu Wolności Związkowej MOP

Komisja Krajowa w listopadzie 2004 r. złożyła do MOP zażalenie dotyczące sytuacji w przedsiębiorstwie „Hydrobudowa” SA (zaprzestanie potrącania składek związkowych, bezprawne rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z dwoma liderami związkowymi).

Zażalenie zostało rozpatrzone przez Komitet Wolności Związkowej MOP na sesji w czerwcu 2005 roku.

Komitet wydał następujące zalecenia dla rządu polskiego:

- zaangażowanie się w rozmowy ze stronami w celu przywrócenia poprzednio istniejącego systemu pobierania składek związkowych,
- przyspieszenie i zakończenie postępowania sądowe w sprawie zwolnionych bezprawnie liderów związkowych,
- poprawienie efektywności procedur mających na celu zapewnienie członkom Związku i liderom związkowym prawa do środka sądowego w przypadku aktów dyskryminacji anty-związkowej.

Komitet zażądał informacji o przebiegu tych postępowań i o ich ostatecznym wyniku.

6.2 Skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich

Do Rzecznika Praw Obywatelskich skierowano następujące wnioski:

- o zbadanie zgodności z Konstytucją ustawy wprowadzającej liniową 19% stawkę podatku dochodowego od osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą (skierowany poprzednio do Trybunału Konstytucyjnego),
- o przedstawienie właściwym organom i instytucjom oceny procesu tzw. samozatrudnienia i poruszenie tego zagadnienia w dorocznej informacji dla sejmu i senatu,
- wystąpienie do Sądu Najwyższego o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie treści art. 22 § 11 k.p. w związku z art. 11 k.p.

Rzecznik Praw Obywatelskich podczas spotkania z Przewodniczącym Komisji Krajowej odmówił zgłoszenia wniosków, uzasadniając to niejednoznacznością zastrzeżeń zgłaszanych przez NSZZ „Solidarność” oraz względami praktycznymi (przewlekłość postępowania przed TK). Zaproponował natomiast wspólne z NSZZ „Solidarność” zorganizowanie konferencji poświęconej problematyce samozatrudnienia w celu społecznego nagłośnienia problemu. Konferencja ta odbyła się w siedzibie Rzecznika Praw Obywatelskich 30 czerwca 2004 r. Referaty nt. „Związki zawodowe a problem samozatrudnienia” przedstawili: przewodniczący Janusz Śniadek, prof. dr hab. Krzysztof Rączka z Uniwersytetu Warszawskiego i Jeremi Mordasiewicz z Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych. Treść przedstawionych referatów oraz głosy w dyskusji zostały opublikowane w książce wydanej w 2005 r. przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich pt. „Samozatrudnienie – uwarunkowanie i konsekwencje w sferze praw pracowniczych”.

Problem samozatrudnienia nie został jednak poruszony przez Rzecznika w dorocznej informacji dla sejmu i senatu.

7. Ochrona środowiska pracy

Komisja Krajowa współpracuje z Europejską Agencją Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy oraz Europejską Fundacją na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy. Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” pracowali także w Radzie Ochrony Pracy przy Sejmie RP. Kontynuowana jest współpraca z Technicznym Biurem ds. BHP w Brukseli.

Dział Ochrony Człowieka w Środowisku Pracy organizował seminaria i spotkania dla regionalnych i branżowych koordynatorów ds. bezpieczeństwa i higieny pracy. Opiniował akty prawne, uczestniczył w pracach zespołu KK ds. emerytur pomostowych, komisji rządowych i międzyresortowych oraz organizował międzynarodową konferencję dla TUTB „Związki zawodowe w rozszerzonej Europie – razem dla zdrowia i bezpieczeństwa” w Warszawie. W ramach współpracy z EKZZ rozpowszechniano przetłumaczone na język polski broszury o tematyce bhp pt. „REACH w miejscu pracy” i „Zdrowie w pracy. Osiem obszarów priorytetowych działań polityki Wspólnoty”.

Po raz kolejny Komisja Krajowa wraz z Regionem Dolny Śląsk organizowały centralne obchody Światowego Dnia Pamięci Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych.

8. Informacja i promocja

8.1. Biuro Prasowe

Biuro Prasowe Komisji Krajowej przesyła codziennie do regionów, branż oraz dziennikarzy związkowych monitoring mediów ogólnopolskich i regionalnych prowadzony przez firmę Newton.

W minionym roku biuro rzecznika przygotowało kilka konferencji prasowych i briefingów. Rozesłano do mediów ogólnopolskich kilkadziesiąt komunikatów prasowych napisanych po obradach prezydium oraz po posiedzeniach Komisji Krajowej. W roku 2004 ogłoszonym przez Związek Rokiem ks. Jerzego Popiełuszki przygotowano objazdową wystawę (wraz z katalogiem), składającą się z kilkudziesięciu zdjęć dotyczącą życia patrona „Solidarności”.

Opracowano plakaty i inne materiały z okazji 24. i 25. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”. Ogłoszono konkurs na znak graficzny oraz medal z okazji 25. rocznicy powstania NSZZ „S”, koordynowano przygotowanie projektów rocznicowych kart telefonicznych i znaczków pocztowych. Przygotowano również wystawę rysunków satyrycznych Zbigniewa Jujki i wydano z tej okazji książkę.

Przygotowano materiały informacyjne dla struktur Związku nt. problemu samozatrudnienia.

Na bieżąco, we współpracy ze strukturami Związku i biurami Komisji Krajowej uaktualniano materiały zamieszczane na stronie internetowej www.solidarnosc.org.pl.

W Roku Ks. Jerzego opracowano stronę, gdzie na bieżąco zamieszczano informacje na temat ogólnopolskich uroczystości związanych z 20. rocznicą męczeńskiej śmierci ks. Popiełuszki, m.in. z Suchowoli, Włocławka, Warszawy.

Na stronie internetowej umieszczane były materiały radiowe i telewizyjne, w których uczestniczyli przedstawiciele Komisji Krajowej oraz informacje o protestach pracowniczych w PKS Kozienice, Wrocławskiej Jedynce, telewizji kablowej UPC, ale także o sukcesach Związku, takich jak podpisane porozumienia naszych organizacji związkowych z pracodawcą w Tesco, Carrefourze, Makro Cash&Carry.

Na stronie głównej Związku działa specjalna podstrona dotycząca 25. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”, przygotowana i na bieżąco redagowana przez Biuro Organizacji XVIII Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „S”.

Prawie w każdym numerze BI zamieszczano materiały nt. przystąpienia Polski do Unii Europejskiej i Notes Związkowca, w którym przedstawiane są ważne zmiany i aktualizacje prawne. Na łamach BI prezentowane są tematy z zakresu zabezpieczeń społecznych w Europie, globalizacji, dialogu społecznego, koordynowania systemów zabezpieczeń społecznych oraz takie zagadnienia, jak: nowelizacja przepisów ustawy o związkach zawodowych, czas pracy - regulacje w Polsce i UE, Komisja Trójstronna, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Naczelna Rada Zatrudnienia, bezrobocie w poszczególnych regionach naszego kraju.

Zamieszczano także materiały nt. prowadzonych szkoleń, pozyskiwania nowych członków Związku, ochrony środowiska pracy i ekologii.

8.2 Dział Prawny

Usprawniony został dostęp do prawa wewnątrzwiązkowego. Korzystając z adresu: www.solidarnosc.org.pl/statut można łatwo i bezpośrednio dotrzeć do dokumentów wewnątrzwiązkowych. Obowiązujące uchwały okołostatutowe i inne, niezbędne przy korzystaniu ze statutu umieszczone zostały przy odpowiednich paragrafach statutu. Wersja elektro-

niczna statutu ułatwia korzystanie z prawa wewnątrzwiązkowego NSZZ „Solidarność” wszystkim zainteresowanym.

8.3 Dział Zagraniczny KK

Zastąpiono rozsyłanie papierowego biuletynu informacyjnego w języku angielskim stworzeniem angielskojęzycznej wersji strony internetowej Komisji Krajowej. Ponadto na stronie tej zamieszczane są informacje o naszych zagranicznych partnerach związkowych w poszczególnych krajach. Lista krajów, których informacja została zamieszczona jest stale poszerzana.

8.4 Archiwum KK

W okresie sprawozdawczym przejęto do zasobu i opracowano ok. 25 metrów bieżących akt z działów KK i ok. 20 tys. nieuporządkowanych fotografii z redakcji „Tygodnika Solidarność”. Nadal trwają prace porządkujące materiały przejęte z Klubu Parlamentarnego AWS.

Prace nad materiałami historycznymi skupiły się przede wszystkim na opracowywaniu czasopism i książek, ale opracowano także teleksy z 1981 r., które stanowią niezbadane do tej pory źródło historyczne. Obecnie trwa sporządzanie inwentarza w formie elektronicznej.

Z okazji 25-lecia powstania Związku przygotowano wystawę „Solidarność – siła jedności” prezentowaną w Dworze Artusa w Gdańsku.

Bardzo dużo materiałów archiwalnych udostępnianych jest podmiotom zewnętrznym, m.in.: Wydawnictwu Wolumen, Muzeum Woli Muzeum Niepodległości w Warszawie, Zakładowi Ossolińskich we Wrocławiu, Muzeum Okręgowemu w Tarnowie, Fundacji Centrum Solidarności, Instytutowi im. Adama Mickiewicza, Telewizji Polskiej, Poczcie Polskiej, Mennicy Państwowej oraz strukturom terenowym Związku i wielu innym, także za granicę: do Tanzanii, Meksyku, Argentyny, USA, Kanady (wykonano profesjonalne reprodukcje 160 plakatów).

Równolegle prowadzona jest akcja gromadzenia archiwaliów rozpropagowana w mediach i w kolejkach SKM w Trójmieście. Do tej pory na akcję odpowiedziało ponad 150 osób.

8.5 Rada Programowa Tygodnika Solidarność

Posiedzenia Rady, która jest organem doradczym przy Tygodniku Solidarność, odbywały się nie rzadziej niż raz na kwartał. Rada pracowała nad tym, aby Tygodnik obiektywnie i rzetelnie przedstawiał rzeczywistość, aby stawał się lepszym, ciekawszym i poszukiwanym na rynku pismem społeczno-związkowym czytany nie tylko przez członków Związku.

Podczas 5 posiedzeń członkowie Rady na bieżąco analizowali poszczególne wydania Tygodnika, zgłaszając redaktorowi naczelnemu uwagi do nich. Często proponowane były nowe, ciekawe tematy (wiele z nich zaistniało na łamach TS) i zmiany techniczne poprawiające jakość gazety. Współpraca z redaktorem naczelnym pisma układała się dobrze i była prowadzona na bieżąco.

II. OBRONA PRAW I INTERESÓW PRACOWNICZYCH, DIALOG SPOŁECZNY, OCHRONA SOCJALNA

1. Ochrona interesów pracowniczych

1.1 Akcje i inne działania w obronie praw pracowniczych i związkowych

W okresie sprawozdawczym w akcjach protestacyjnych organizowanych w obronie praw pracowniczych i związkowych brali czynny udział członkowie i władze krajowe Związku.

Akcje te miały charakter pikiet lub manifestacji i były organizowane m.in. przez:

- Krajowy Sekretariat Ochrony Zdrowia,
- Krajowy Sekretariat Górnictwa i Energetyki,

- Krajowy Sekretariat Przemysłu Chemicznego,
- Krajową Sekcję Pracowników Telekomunikacji,
- Krajową Sekcję Pracowników Poczty,
- Krajową Sekcję Kolejarzy (także zatrzymanie pociągów i blokada ruchu).

Przy wielu akcjach Komisja Krajowa udzielała wsparcia merytorycznego.

1.2 Kodeks pracy

W październiku 2004 r. przewodniczący Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Pracy wystąpił z inicjatywą zapoznania się z wnioskami i propozycjami strony społecznej Trójstronnej Komisji na temat rozwiązań kierunkowych i istotnych zagadnień prawa pracy, które mogą stać się inspiracją w pracach Komisji Kodyfikacyjnej. Zostały ustalone tematy, które przesłano do Komisji Kodyfikacyjnej. Ze zgłoszonych przez NSZZ „Solidarność” zostały zaakceptowane następujące zagadnienia:

- nadanie pakietom socjalnym charakteru źródła prawa pracy,
- oprecyzowanie definicji samozatrudnienia w celu skutecznego przeciwdziałania praktyce patologicznego samozatrudnienia,
- wprowadzenie rozwiązań prawnych zapewniających terminową i prawidłową wypłatę wynagrodzenia za pracę,
- potrzeba wprowadzenia rozwiązań zwiększających pomoc pracownikom będącym na urlopie macierzyńskim.

W kwietniu 2004 r. NSZZ „Solidarność” bardzo aktywnie uczestniczył w pracach Trójstronnej Komisji nad propozycją zmiany znowelizowanego art. 91 Kodeksu pracy. Efektem pracy było zmodyfikowanie zapisu tego artykułu tak, aby pracownicy otrzymujący minimalne lub niewiele wyższe od minimalnego wynagrodzenia, mogli poprzez swoją zgodę na potrącenia z wynagrodzenia za pracę realizować należności takie jak np. składki na rzecz związków zawodowych czy raty pożyczek uzyskanych z kasy zapomogowo-pożyczkowej.

1.3 Projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami

W październiku 2004 r. został skierowany do konsultacji rządowy projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami. Strona rządowa zapewniała, że jeżeli strona związkowa i strona pracodawców przedstawi do 30 listopada wspólnie uzgodniony projekt implementacji Dyrektywy 2002/14/WE, to rząd odstąpi od przesłanego projektu i do prac parlamentarnych skieruje wspólnie uzgodniony projekt.

Organizacje związkowe (NSZZ „S”, OPZZ, Forum) negatywnie zaopiniowały projekt rządowy. NSZZ „S” i OPZZ przedstawiły własne projekty ustawy, z których - po uzgodnieniach -, powstał jeden projekt strony związkowej. Także strona pracodawców (KPP, PKPP, BCC, ZRP) przedstawiła swój projekt. Niestety, w trakcie prac nad projektami nie doszło do wspólnych uzgodnień. Okazało się, że pracodawcy dążą do pomniejszenia roli związków zawodowych i nie zgadzają się na rozszerzenie ich kompetencji (zmiana w ustawie o związkach zawodowych) zgodnie z wymogami Dyrektywy.

Wypracowany przez związki projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami został przesłany jako projekt poselski do Sejmu RP. Projekt poselski – w przeciwieństwie do propozycji rządowej – ograniczał niebezpieczeństwo zaistnienia sprzeczności interesów pomiędzy różnymi formami reprezentacji pracowniczej, przewidywał też zdecydowanie niższe koszty pracodawców, u których działają związki zawodowe związane z utrzymaniem reprezentacji pracowniczej.

Niestety, posłowie z Komisji Gospodarki w trakcie obrad ograniczyli czas wystąpień partnerów społecznych, czym uniemożliwili merytoryczne porównanie obu projektów, a w głosowaniu podjęli decyzję o odrzuceniu projektu poselskiego. Powołano komisję, która ma

podjąć pracę nad projektem rządowym budzącym kontrowersje wśród pracodawców i związkowców (projekt ten został już raz odrzucony przez komisję w lutym 2005 r.).

Przedstawiciel rządu deklarował wolę uwzględnienia wypracowanych wcześniej uzgodnień zawartych przez partnerów społecznych w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Uzgodnienia te dotyczyły m.in. wyłaniania reprezentacji związkowej w zakładach, gdzie funkcjonują reprezentatywne w rozumieniu k.p. związki zawodowe, czasu trwania kadencji rady pracowników, liczby członków, zakresu informacji oraz kosztów działalności rady w zakładach, gdzie działają związki zawodowe.

1.4 Koordynacja działań w obronie praw pracowniczych

Wykonując uchwałę nr 9 XVI KZD podjęto działania w celu utworzenia krajowego rejestru pracodawców-dłużników, m.in.:

- wystąpiono do Głównego Inspektora Pracy o udostępnienie listy pracodawców, u których stwierdzono w wyniku przeprowadzanych kontroli zaległości w wypłatach wynagrodzeń za pracę oraz inne zaległe zobowiązania wobec pracowników. GIP odmówił udzielenia takiej informacji,
- wystąpiono do zarządów regionów i sekretariatów branżowych o wyznaczenie osób odpowiedzialnych za zbieranie i przekazywanie informacji o pracodawcach-dłużnikach (odpowiedziało 12 regionów i 1 sekretariat branżowy),
- udzielanie informacji prasie zainteresowanej tym projektem, zwłaszcza „Gazecie Prawnej”,
- w realizacji projektu – utworzenia krajowego rejestru pracodawców dłużników - wzięty udział trzy zarządy regionów, zgłaszając w sumie sześć przypadków niewypłacania wynagrodzeń.

W zorganizowanej przez MKWZZ konferencji nt. obrony praw człowieka i praw związków zawodowych przyjęto deklarację w sprawie obrony praw człowieka i praw związkowych. Deklarację podpisali przedstawiciele związków zawodowych z 16 krajów (z Polski tylko „S”).

Wydany przez MKWZZ Doroczny przegląd naruszeń praw pracowniczych i związkowych za rok 2003, który zawiera informacje o naruszeniach praw związkowych w 134 krajach świata, w tym w Polsce, wykorzystywany jest jako instrument nacisku na rządy poszczególnych państw i organizacje międzynarodowe, a także w pracy naukowo-badawczej.

W niedługim okresie czasu powinien się ukazać w formie książkowej Przegląd (...) obejmujący rok 2004.

1.5 Europejskie Rady Zakładowe

Konsekwencją akcesji Polski do Unii Europejskiej jest uzyskanie przez polskich pracowników pełnego prawa do członkostwa w europejskich radach zakładowych posiadających prawo do informacji i konsultacji z dyrekcją centralną przedsiębiorstw ponadnarodowych. W większości przypadków to przedstawiciele NSZZ „Solidarność”, wykazując odpowiednią aktywność, zapewniają w negocjacjach z pracodawcą korzystanie z tego prawa i reprezentują całą załogę.

Komisja Krajowa w okresie sprawozdawczym podjęła działania na rzecz wzmocnienia wpływu Związku w tym obszarze. Utworzono sieć branżowych koordynatorów ds. ERZ (decyzja Prezydium KK nr 77/04) i zapoczątkowano regularne spotkania konsultacyjno-szkoleniowe tej grupy. Udzielano pomocy w procesie wprowadzania przedstawicieli Związku do ERZ po ich rozszerzeniu po 1 maja 2004 (m.in. Suez Environment, Bonduelle, Veolia, Heidelberg Cement). Równocześnie coraz częściej to strona polska inicjuje negocjacje z międzynarodowym pracodawcą. W związku z tym eksperci KK na bieżąco wspierają inicjatywy tworzenia nowych ERZ, podjęte m.in. w takich koncernach jak: SABMiller, Leipziger Stadtwerke, Mittal Steel, Celsa, Flextronics.

W ramach projektu realizowanego z funduszy PHARE zorganizowano także konferencję nt. polskich doświadczeń związanych z funkcjonowaniem ERZ (czerwiec 2004), oraz przygotowano - rozpowszechnianą w strukturach związku - publikację na ten temat.

1.6 Pomoc organizacjom zakładowym oraz członkom Związku

W przypadkach szczególnie trudnych Komisja Krajowa angażowała się w bezpośrednią pomoc organizacjom zakładowym, jak np. konflikt z pracodawcą w PKS Kozienice, przypadki molestowania seksualnego przez przełożonych w firmie Frito Lay czy uregulowanie warunków pracy kaskaderów filmowych.

Ekspertki Komisji Krajowej pomogli także trzem ogólnopolskim organizacjom zakładowym wynegocjować porozumienia o współpracy. Były to porozumienia z hipermarketami TESCO i Carrefour oraz siecią hal sprzedaży hurtowej Makro Cash&Carry. Ich podpisanie pomogło ustalić korzystne warunki, na jakich organizacje związkowe NSZZ „Solidarność” mogą prowadzić związkową działalność informacyjną, a w szczególności pozyskiwać nowych członków do Związku wśród pracowników zatrudnionych u ww. pracodawców.

Praktycznie codziennie udzielane były informacje nt. interpretacji statutu, uchwał Komisji Krajowej oraz ordynacji wyborczej.

Z myślą o członkach NSZZ „Solidarność” podejmujących legalną pracę w Niemczech, Komisja Krajowa podpisała z niemieckim związkiem zawodowym „Ver.di” porozumienie w sprawie ochrony prawnej, w ramach którego członkowie naszego Związku mają możliwość skorzystania na terytorium Niemiec z pomocy prawnej prawników zatrudnionych w strukturach „Ver.di”. Analogiczna ochrona przyznana została przez NSZZ „Solidarność” członkom „Ver.di” podejmującym pracę w Polsce. Zakres świadczeń, do których zobowiązały się - na zasadzie wzajemności - obie centrale związkowe obejmuje doradztwo prawne oraz reprezentowanie członków partnerskiej organizacji przed sądami oraz urzędami w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych. Koszty ochrony prawnej ponosi organizacja udzielająca pomocy.

II. Dialog społeczny

2.1 Europejski dialog społeczny

Następstwem wejścia do UE jest możliwość pełnego uczestniczenia Związku w procesie tworzenia, opiniowania oraz wdrażania prawa europejskiego przy wykorzystaniu instrumentów europejskiego dialogu społecznego.

W okresie sprawozdawczym dotyczyło to w szczególności wdrożenia europejskiego porozumienia ws. telepracy. Projekt porozumienia krajowego przygotowany przy współudziale ekspertów KK, po negocjacjach z pracodawcami został ostatecznie parafowany w czerwcu 2005 r. Kontynuowane będą negocjacje mające na celu przygotowanie wspólnych propozycji legislacyjnych w tym obszarze.

Ponadto Dział Branżowo-Konsultacyjny KK monitorował prace nad implementacją dyrektywy o zaangażowaniu pracowników w spółce europejskiej, uczestnicząc aktywnie w procesie legislacyjnym. W rezultacie zgłaszanych uwag i propozycji, doprowadzono do korzystnych dla związków zawodowych zapisów w nowej ustawie przyjętej w marcu 2005. Przygotowano także - uwzględnioną przez rząd RP w trakcie uzgodnień międzyrządowych - opinię nt. projektu dyrektywy o ponadgranicznych fuzjach przedsiębiorstw. W celu przygotowania struktur Związku do uczestnictwa w europejskim dialogu sektorowym prowadzono wykłady dla struktur branżowych Związku (m.in. branże: metalowa, farmaceutyczna, przemysłu spirytusowego, przemysłu lotniczego, przemysłu meblarskiego) nt. mechanizmów i procedur unijnego dialogu społecznego. Współpracowano również przy organizacji międzynarodowych konferencji nt.: dialogu społecznego w sektorze usług powszechnego dostępu (Gdańsk, marzec 2004) oraz dialogu przemysłowego w warunkach restrukturyzacji (Bruksela, luty 2005).

Stanowiska oraz dokonania NSZZ „Solidarność” były prezentowane na forum komitetów europejskich (Komitet Rokowań Zbiorowych EKZZ, Komitet Dialogu Społecznego UE) oraz podczas konferencji międzynarodowych.

2.2 Rokowania zbiorowe, dialog sektorowy i restrukturyzacja

Na bieżąco monitorowano i aktualizowano informacje nt. ponadzakładowych UZP typu sektorowego i zapewniało niezbędne wsparcie w działaniach negocjacyjnych. W omawianym okresie podpisano łącznie 13 protokołów dodatkowych do 6 PUZP, dla pracowników: transportu samochodowego (2), energetyki (1), wojskowych jednostek sfery budżetowej (3), kolejnictwa (1), lasów państwowych (3). Zarejestrowany został po raz pierwszy od kilku lat nowy sektorowy UZP dla pracowników zaplecza energetyki (oraz 3 protokoły dodatkowe). Nie jest to jednak poszerzenie pola układowego, lecz działanie będące skutkiem wypowiedzenia przez pracodawców istniejącego wcześniej uzp dla tego sektora. Kontynuowane są konsultacje ze strukturami branżowymi Związku działającymi w sektorach sprywatyzowanych w celu nakłonienia ich do podjęcia inicjatywy negocjacyjnej.

Spory z rządem prowadzone przez struktury branżowe w minionych latach nie zostały sfinalizowane, co wynika z faktu, że rząd praktycznie zaniechał respektowania zapisów Porozumienia z 29 maja 1992 r. W marcu 2005 r. rząd oficjalnie poinformował partnerów społecznych, że uważa je za nieobowiązujące. Tym samym ciężar rozwiązywania konfliktów w branżach kontrolowanych przez państwo przeniósł się na forum Trójstronnej Komisji ds. Społeczno – Gospodarczych (TKdsSG). Postulaty branżowe prezentowano na posiedzeniach zespołów działających przy Komisji, m.in. zespołu ds. usług publicznych (służba zdrowia, Poczta Polska). Dialog z pracodawcami i rządem kontynuowano także na forum zespołów branżowych ds. restrukturyzacji, które zdecydowały się pozostać poza strukturą TKdsSG.

Udzielano pomocy eksperckiej w negocjacjach restrukturyzacyjnych (telekomunikacja, filmowcy, górnictwo węgla brunatnego, pakiet osłony dla pracowników „Orbis” S.A.) i pomocy konsultacyjnej w działaniach prywatyzacyjnych (m.in. Hartwig, PKS Kozienice, Ruch S.A., Polmos Józefów) oraz dokonano analiz społeczno-gospodarczych przed spotkaniami w Ministerstwie Skarbu Państwa (m.in. w sprawach Südzucker w Polsce, Kopalni Węgla Brunatnego Konin, PAK, Polmos Józefów). Ponadto dla potrzeb EKZZ opracowano pierwszy syntetyczny raport nt. uwarunkowań rokowań płacowych w Polsce w 2004 r.

2.3 Dialog trójstronny

Trójstronna Komisja ds. Społeczno-Gospodarczych działa w zespołach problemowych, które w zakresie swoich kompetencji zajmowały się:

Zespół ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych – 14 spotkań

- poziomem minimalnego wynagrodzenia, wzrostem wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz wzrostem maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego wynagrodzenia u przedsiębiorców w kontekście skorygowanych wielkości makroekonomicznych, przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2005 rok oraz propozycji rządowych dotyczących minimalnego wynagrodzenia za pracę,
- wskaźnikami makroekonomicznymi i założeniami projektu budżetu państwa na rok 2005,
- projektem ustawy budżetowej na rok 2005,
- Krajowym Planem Działań na Rzecz Integracji Społecznej na lata 2004-2006 oraz Krajowym Planem Działań na Rzecz Zatrudnienia na 2005 r.,
- zasadami wynagradzania i wymaganiami kwalifikacyjnymi pracowników samorządowych,
- problemami warunków pracy i poziomem wynagradzania osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (tzw. ustawa kominowa),

- poselskimi projektami zmian ustawy o minimalnym wynagrodzenia za pracę oraz propozycją rządową poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę (tzw. „zmniejszenie klina podatkowego”),
- założeniami projektu budżetu państwa na rok 2006.

Zespół ds. ubezpieczeń społecznych – 16 spotkań

- oceną sytuacji finansowej Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i funkcjonowania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- zmianami w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- zmianami w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych,
- zmianami w ustawie o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- problemami zatrudnienia i rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
- kwestią wysokości składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących działalność gospodarczą,
- dyskusją na temat rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych.

Zespół ds. prawa pracy i układów zbiorowych – 12 spotkań

- założeniami do systemu mediacji w Polsce,
- zmianami w kodeksie pracy w ramach dostosowania prawa pracy do dyrektyw UE,
- propozycjami partnerów społecznych z zakresu prawa pracy w aspekcie wypracowania wspólnego wystąpienia Zespołu Prawa Pracy do Komisji Kodyfikacyjnej,
- pakietami socjalnymi w aspekcie ich usytuowania, stosowania i standardów,
- problemem wypłacania wynagrodzeń wynikającym ze zmiany artykułu 890 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego,
- projektem ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami.

Zespół ds. polityki gospodarczej i rynku pracy – 9 spotkań

- rolę państwa w realizacji polityki edukacyjnej,
- kwestią wysokości składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących działalność gospodarczą,
- Krajowym Planem Działań na Rzecz Zatrudnienia na 2005 r.,
- oceną funkcjonowania ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych,
- realizacją umowy prywatyzacyjnej ZE PAK S.A.
- oceną strategii Przekształceń Strukturalnych Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2002-2005,
- funkcjonowaniem Agencji Rozwoju Przemysłu,
- prywatyzacją przedsiębiorstw PKS,
- minimalizacją barier ekonomicznych zatrudnienia,
- restrukturyzacją Państwowego Przedsiębiorstwa Użyteczności Publicznej – Poczta Polska,

- zmianami w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zespół ds. rozwoju dialogu społecznego – 5 spotkań

- informacją o dialogu w zespołach branżowych i Trójstronnej Komisji,
- projektem ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami,
- opracowaniem raportu „Dialog Społeczny w Polsce”. Raport powstał na bazie konsultacji z poszczególnymi Wojewódzkimi Komisjami Dialogu Społecznego w roku 2004.

Zespół ds. usług publicznych – 7 spotkań

- propozycjami zmian systemowych w ochronie zdrowia,
- planem finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2005,
- systemem kontraktowania świadczeń związanych z restrukturyzacją Państwowego Przedsiębiorstwa Użyteczności Publicznej Poczta Polska.

Zespół ds. współpracy z MOP - 2 spotkania

- współpracą techniczną Polski z MOP,
- subregionalnym projektem STEP „Zwalczanie biedy i wykluczenia społecznego w krajach Europy Środkowej i Wschodniej”.

Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej – 1 spotkanie

- omówieniem trybu prac zespołu oraz spraw związanych z pracami w zakresie legislacji unijnej.

Reprezentanci NSZZ „Solidarność” działali także w wielu innych zespołach trójstronnych, jak zespoły branżowe, komitety monitorujące i sterujące lub rady (np. Naczelna Rada Zatrudnienia), zwracając szczególną uwagę na działania rządu w kierunku wzrostu zatrudnienia i szkoleń pracowników.

III. Wynagrodzenia pracowników, ochrona socjalna

Dział Polityki Ekonomicznej przygotował analizę czasu pracy i wynagrodzeń w krajach europejskich, analizę społeczną i ekonomiczną skutków zastąpienia umowy o pracę pozakodeksową formą zatrudnienia.

Komisja Krajowa uczestniczy wspólnie z Akademią Ekonomiczną w Poznaniu w monitorowaniu programu „Twoje zarobki”.

3.1 Wzrost wynagrodzeń realnych

Rozmowy na temat wzrostu wynagrodzeń w 2005 roku w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych toczyły się w okresie nacisków na ograniczenie wydatków, zarówno ze strony rządu, jak i pracodawców. W tej sytuacji niemożliwe było osiągnięcie porozumienia, mimo uzgodnienia przez stronę związkową (NSZZ „S”, OPZZ i Forum ZZ) wspólnego stanowiska w sprawie wskaźników makroekonomicznych proponowanych przez rząd. W efekcie:

- państwowa sfera budżetowa otrzymała wzrost wynagrodzeń w 2005 r. o wskaźnik 3,0% (równy wskaźnikowi planowanej inflacji),
- maksymalny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców jest na poziomie 4,5%,
- od 1 stycznia 2005 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wzrosło tylko o wskaźnik planowanej inflacji i wyniosło 849 zł.

W lutym 2005 roku rząd przedstawił w Trójstronnej Komisji propozycję zmiany wysokości maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagro-

dzenia u przedsiębiorców w 2005 roku. Niestety do negocjacji wskaźnika wzrostu nie doszło, ponieważ Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” jako jedyna organizacja nie wyraziła no to zgody.

Przedstawione w połowie czerwca 2005 roku propozycje rządowe wzrostu wynagrodzeń w 2006 r. były nad wyraz skromne:

- minimalne wynagrodzenie za pracę miało wynieść w 2006 roku 874,40 zł; uwzględniając ustawową korektę za 2004 r. za błędnie założoną planowaną inflację (najniższy poziom ustawowy). Związki zawodowe we wspólnym stanowisku nie wyraziły zgody na propozycję rządową,
- wzrost wynagrodzeń w sferze budżetowej – rząd przedstawił propozycję wzrostu tylko o wskaźnik inflacji tj. o 1,5%. Pracodawcy proponowali wzrost o 2,5% a strona związkowa optowała za wzrostem 5%. Strona rządowa podtrzymała swoją propozycję, mimo otwarcia negocjacyjnego partnerów społecznych,
- wysokość maksymalnego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców będzie negocjowana na początku września 2005 r. Rząd proponuje wskaźnik na poziomie 3,5%; strona pracodawców optuje za wzrostem 2,5%, strona związkowa za 5%.

3.2 Przeciwdziałanie bezrobociu

Nadal złą jest sytuacja przedsiębiorstw, o czym świadczą liczne przypadki bankructw i upadłości oraz sytuacja pracowników, która jest wynikiem polityki niskich płac, tolerowania przez organa władzy niewypłacania zaległości pracowniczych i braku przestrzegania prawa pracy.

Komisja Krajowa wielokrotnie zwracała uwagę na konieczność prowadzenia przez państwo polityki tworzącej warunki do zwiększenia zatrudnienia, na brak mobilności samorządów i nieprzystosowanie polskiego systemu do absorpcji środków Unii Europejskiej.

W Naczelnej Radzie Zatrudnienia, z inicjatywy Związku, interweniowano m.in. na rzecz:

- powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym,
- systemu obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia,
- krajowego funduszu szkoleń pracowniczych,
- poprawy płynności płatniczej Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- przywrócenia zasiłków i świadczeń przedemerytalnych,
- ratyfikacji konwencji zatrudnieniowych MOP (88, 150, 168),
- stypendiów dla młodzieży uczącej się w Radomiu,
- ulg dla pracodawców zatrudniających osoby starsze,
- zwolnienia od podatku bezrobotnych, którzy otrzymali dotację na podjęcie działalności gospodarczej,
- ochrony polskich pracowników za granicą,
- większych zasiłków dla bezrobotnych.

3.3 Zabezpieczenia społeczne, ochrona rodzin przed ubóstwem

NSZZ „Solidarność” reprezentowała stronę związkową Trójstronnej Komisji w pracach Zespołu Zadaniowego ds. Reintegracji Społecznej powołanego przez Prezesa Rady Ministrów w kwietniu 2003 r. Efektem pracy zespołu jest Narodowa Strategia Integracji Społecz-

nej dla Polski przyjęta 3.08.2004 roku przez Radę Ministrów, a na jej bazie powstał „Krajowy Plan Działań na rzecz Integracji Społecznej na lata 2004-2006” przyjęty przez RM we wrześniu 2004 r. Ich realizacja zapewni Polsce większą integrację społeczną oraz ograniczy zjawisko marginalizacji i wykluczenia społecznego. KPD ma wprowadzić w życie cele zawarte w Narodowej Strategii Integracji Społecznej takie jak:

- działania edukacyjne, socjalne i zdrowotne zapobiegające wykluczeniu oraz wspierające równy start dzieci i młodzieży;
- rozbudowa systemu bezpieczeństwa socjalnego oraz przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu;
- aktywizacja i integracja grup zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- rozwój służb społecznych, rozwój instytucjonalnych usług społecznych i ich koordynacji.

Po raz kolejny w lipcu 2004 r. Prezydium KK zwróciło się do Ministra Polityki Społecznej o:

- 1) ratyfikację niepodpisanych przez Rząd RP wymienionych artykułów Europejskiej Karty Społecznej (art. 4 ust.1, art. 10 ust. 3 i 4 oraz art. 13 ust. 1),
- 2) podjęcie przez Rząd RP działań w celu ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

W odpowiedzi Minister Polityki Społecznej zapowiedział rozpoczęcie w 2005 r. prac nad ratyfikacją EKS i zapewnił udział w pracach przedstawicieli reprezentatywnych organizacji partnerów społecznych. W czerwcu 2005 r. zapowiedziano przeprowadzenie konsultacji przez Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych nad możliwością podpisania przez Polskę Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

3.4 Ubezpieczenia społeczne

W Zespole ds. Ubezpieczeń Społecznych w TKdsSG podczas prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wypracowane zostały następujące uzgodnienia:

- wycofanie propozycji likwidacji odrębności funduszy ubezpieczeniowych;
- możliwość orzekania o niezdolności do pracy na okres dłuższy niż 5 lat jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań na odzyskanie zdolności do pracy przed upływem tego okresu;
- przyznania z urzędu emerytury w zamian za rentę z tytułu niezdolności do pracy, przy zachowaniu ulg socjalnych przysługujących z tytułu niezdolności do pracy oraz uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego;
- finansowanie emerytur przyznanych z urzędu rencistom, którzy nie mają stażu ubezpieczeniowego – rozwiązanie to nie będzie obciążało funduszu emerytalnego;
- zasada obniżania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy za te miesiące, w których rencista osiągnął przychód wyższy niż 30% przeciętnego wynagrodzenia nie będzie stosowana do rencistów zatrudnionych w Zakładach Pracy Chronionej i Zakładach Aktywności Zawodowej; strona społeczna nie zgodziła się na obniżenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy również u pracodawców na otwartym rynku pracy.

3.5 Emerytury pomostowe

Problem wieku i okresów pracy niezbędnych do przejścia na emeryturę pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nadal pozostaje nierozwiązany. Przedstawiony przez rząd w maju 2005 r. projekt ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach nie uwzględniał negatywnych uwag NSZZ „Solidarność”. Projektowana ustawa jest sprzeczna z porozumieniami i ustaleniami zawartymi pomiędzy rzą-

dem a NSZZ „Solidarność”. W szczególności dotyczy to protokołu ustaleń z 9 grudnia 1998 r. i porozumienia z 24 grudnia 1998 r. - zapisy ustawy o emeryturach pomostowych miały być opracowane w drodze negocjacji.

W maju 2005 roku na posiedzeniu zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych działającego w ramach Komisji Trójstronnej odbyła się dyskusja nt. projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach, na którą nie przybyli pracodawcy.

NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych, OPZZ negatywnie oceniły projekt rządowy i postulowały, aby rząd wycofał się z zamiaru przesłania go do parlamentu.

Podczas posiedzenia zespołu Komisji Trójstronnej ds. ubezpieczeń społecznych w sprawie trybu prac nad systemem emerytur pomostowych uzgodniono, że:

- I etap to uzgodnienie listy rodzajów praw w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze,
- lista powinna powstać wyłącznie w oparciu o kryteria medyczne,
- należy opracować zasady zgłaszania przez partnerów społecznych ekspertów w zakresie medycyny pracy.

Partnerzy społeczni zadeklarowali gotowość prowadzenia prac nad systemem emerytur pomostowych dla osób zatrudnionych w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, ale warunkiem realizacji powyższych ustaleń miało być odstąpienie rządu od kierowania swojego projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach do parlamentu bez wypracowania stanowiska Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Ponieważ rządowy projekt nie został zaakceptowany przez stronę społeczną, reprezentowaną przez związki zawodowe, jak i pracodawców, prace należy rozpocząć praktycznie od początku. Największe zastrzeżenia budzi wykaz prac, które zostały przez ekspertów medycyny uznane jako prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W czerwcu Rada Ministrów podjęła decyzję o niekierowaniu projektu rządowego do parlamentu. Rząd zaproponował partnerom społecznym merytoryczną dyskusję oraz powołanie nowej komisji ekspertów medycyny pracy.

Należy tu wspomnieć, że aktualnie przedmiotem prac sejmowych są trzy projekty ustaw związanych z problematyką pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, a mianowicie: dwa poselskie projekty ustaw o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (opracowany przez górnictwem „Solidarność”). NSZZ „Solidarność” pozytywnie zaopiniował obywatelski projekt ustawy, jednocześnie domaga się od rządu przygotowania analogicznych rozwiązań dla pozostałych grup zawodowych. Pierwsze czytanie tego projektu odbyło się w sejmie 22 kwietnia 2005 r. Powołano podkomisję, która 2 i 8 czerwca wypracowała projekt zmian w ustawie o emeryturach i rentach z FUS. Posłowie uznali, że należy przedłużyć o dwa lata (do końca grudnia 2008 r) czas przeznaczony na prace nad projektem ustawy pomostowej oraz zaproponowano rozwiązania dotyczące emerytur górniczych, które miałyby wejść od 1 stycznia 2007 roku. Propozycje podkomisji zostały przyjęte przez sejmową Komisję Polityki Społecznej.

3.6 Działania na rzecz wyrównywania szans

3.6.1 Problemy osób niepełnosprawnych

Dzięki aktywnej postawie ekspertów Związku w negocjacjach w TKdsSG (trwały ok. 8 miesięcy) udało się zapobiec większości negatywnych zmian w przepisach chroniących zatrudnienie osób niepełnosprawnych. Mimo ogromnej presji rządu przepisy te nie zaistniały w procesie legislacyjnym.

NSZZ „Solidarność” przeciwstawiał się rządowemu projektowi ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, którego

głównym celem były oszczędności budżetowe, realizowane pod pretekstem usprawnienia systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych. W maju 2005 r. sejmowa komisja nadzwyczajna do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z rządowym „Programem uporządkowania i ograniczenia wydatków publicznych”, pomimo akceptacji rządu dla przedłożonych projektów, podzieliła negatywną opinię partnerów społecznych i w pierwszym czytaniu odrzuciła rządowy projekt ustawy (druk 3339 i 3339-A).

Dzięki aktywności NSZZ „Solidarność” w zespole ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji rząd odstąpił od zasady łączenia zasad zarobkowania i pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w przypadku osób pracujących w zakładach pracy chronionej i zakładach aktywizacji zawodowej. Związek nie zgodził się także na obniżenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy u pracodawcy na otwartym rynku pracy. Sejmowa Komisja Polityki Społecznej podzieliła argumentację strony związkowej i zapis ten nie zaistniał w przyjętej ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

3.6.2 Równość szans kobiet

W omawianym okresie podjęto m. in. następujące działania:

- przygotowano i poprowadzono dwa szkolenia pilotażowe dla przedstawicielek struktur branżowych nt. "Strategie i techniki negocjacji lepszych warunków życia i pracy", w których wykorzystano materiały szkoleniowe opracowane przez ekspertów MKWZZ dostosowane do polskich warunków.
- prowadzono akcję konsultacyjną i zbierano opinie środowisk kobiecych nt. projektu ustawy „O równym statusie kobiet i mężczyzn”.
- wspierano działania KK i Sekretariatu Przemysłu Spożywczego, MKWZZ, EKZZ i IUF (Międzynarodowy Sekretariat Spożywców) przy koordynacji działań protestacyjnych związanych ze zwolnieniem z pracy pracowników firmy Frito Lay w Grodzisku Mazowieckim.

Komisja Krajowa jest reprezentowana w Komitecie Kobiet EKZZ, gdzie koordynatorka ds. kobiet Komisji Krajowej pełni funkcję zastępczyni wiceprzewodniczącej (od czerwca 2004 r.). W ramach pełnionej funkcji brała ona udział w pracach zespołu EKZZ ds. równości szans w dialogu społecznym, który ma za zadanie wypracować projekt porozumienia o współpracy w zakresie równego traktowania pracowników. Porozumienie negocjowane było z przedstawicielami pracodawców. Negocjacje zakończyły się w lutym 2005 r., a w marcu 2005 porozumienie zostało przyjęte przez EKZZ i organizacje pracodawców na poziomie europejskim. Kolejnym krokiem będzie próba wynegocjowania podobnych zasad z organizacjami pracodawców na poziomie krajowym.

3.6.3 Równość szans dla młodzieży

Pełnomocnik ds. młodych Komisji Krajowej ściśle współpracuje z organizatorami związkowymi w terenie. W ramach tej współpracy zorganizowano spotkanie „Organizatorzy związkowi a młodzi pracownicy” z udziałem organizatorów z zarządów regionów i Komisji Krajowej oraz przedstawicieli Sekcji Młodych działających przy ZR Bydgoskiego, Wielkopolska, Jeleniogórskiego, Podbeskidzie. Zapoznano się z informacjami nt. liczby młodych pracowników (do 34 lat), ich problemami, sektorami gospodarki oraz zawodami, w których pracują oraz z poziomem uzwiązkowienia w tej grupie pracowników. Zaaprobowano metodę pracy z młodymi pracownikami organizatorów związkowych we współpracy z pełnomocnikiem KK.

Na podstawie ankiet od organizatorów związkowych dotyczących działań z młodymi pracownikami wynika, że co najmniej 475 młodych pracowników w 21 firmach zorganizowało się w związek zawodowy w 16 regionach.

III. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA I INTEGRACJA EUROPEJSKA

W okresie sprawozdawczym działalność międzynarodowa Komisji Krajowej zdominowana została przez dwa niezwykle istotne dla międzynarodowego i europejskiego ruchu związkowego procesy, tj. rozszerzenie Unii Europejskiej i akcesję Polski oraz nabierający coraz większego przyspieszenia proces jednoczenia światowego ruchu związkowego. Jego efektem ma być powstanie nowej centrali międzynarodowej powstałej w wyniku połączenia Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych i Światowej Konfederacji Pracy z możliwym udziałem organizacji dotąd niezrzeszonych.

1.1 Działalność na poziomie Unii Europejskiej

Rozszerzenie UE i akcesja Polski przyczyniły się do pełniejszego uczestnictwa przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w gremiach posiadających wpływ na politykę UE. Nasi przedstawiciele zostali pełnoprawnymi członkami licznych europejskich komitetów doradczych, które opiniują bezpośrednio działania Komisji Europejskiej, Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego, traktatowego ciała doradczego instytucji Unii Europejskiej oraz krajowych gremiów doradczych wpływających na decyzje rządu RP przekładających się na polskie stanowiska w instytucjach unijnych oraz mających bezpośredni wpływ na wdrożenie decyzji europejskich na poziomie krajowym. Wraz z akcesją NSZZ „Solidarność” uzyskał prawo głosu stanowiącego w Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych w kwestiach związanych z negocjacjami na poziomie europejskim, zarówno z europejskimi instytucjami jak i organizacjami pracodawców. Pojawiły się dwie nowe, poprzednio niedostępne ścieżki wpływania na decyzje instytucji europejskich tj. poprzez kształtowanie mandatu negocjacyjnego EKZZ z głosem stanowiącym oraz poprzez wpływ na poziomie krajowym, między innymi na forum Komisji Trójstronnej, na stanowiska Rządu RP, z przełożeniem na decyzje instytucji Unii Europejskiej.

Dwoma najważniejszymi sprawami, w których Związek zajmował zdecydowane i aktywne stanowisko była rewizja dyrektywy europejskiej w sprawie czasu pracy oraz negocjacje treści dyrektywy na temat usług na rynku wewnętrznym. Obydwie te sprawy są w toku, dzięki jednak zdecydowanej ofensywie związkowej koordynowanej przez EKZZ udało się zablokować wiele niekorzystnych rozwiązań, a w ich miejsce wynegocjować akceptowane rozwiązania społecznie. W sprawie dyrektywy o liberalizacji usług rynku kilkudziesięcioosobowa grupa związkowców NSZZ „Solidarność” uczestniczyła w zakończonej sukcesem manifestacji EKZZ w Brukseli w marcu 2005.

1.2 Zjednoczenie międzynarodowego ruchu związkowego

NSZZ „Solidarność” już w 1998 roku, w czasie KZD w Jastrzębiu Zdroju, zaapelował o zjednoczenie międzynarodowego ruchu związkowego i o utworzenie jednej centrali światowej zrzeszającej niezależne i demokratyczne związki zawodowe. Wówczas apel ten spotkał się ze sceptycznym przyjęciem. Po wielu nieskutecznych inicjatywach utworzenia wspólnego międzynarodowego frontu związkowego, w roku 2003 rozpoczął się proces zbliżenia ŚKP i MKWZZ zapoczątkowany fundamentalnym wystąpieniem sekretarza generalnego MKWZZ na kongresie EKZZ w Pradze wzywającym do utworzenia zjednoczonej międzynarodowej centrali związkowej w duchu apelu „Solidarności” z Jastrzębia Zdroju. Szereg decyzji władz obydwóch konfederacji międzynarodowych kończących kolejne fazy intensywnych negocjacji doprowadziły wzajemne porozumienie do takiego etapu, że utworzenie wspólnej centrali jest prawdopodobne i przewidywane na rok 2006. Rozmowy jednak ciągle trwają.

1.3 Kongres MKWZZ

Istotnym krokiem na rzecz zjednoczenia był Kongres MKWZZ odbywający się w Japonii w grudniu 2004. Kongres podjął trud niezwykle otwartego i szerokiego przedyskutowania sprawy jedności związkowej i przyjął kierunkowe decyzje umożliwiające kontynuację procesu zbliżenia z ŚKP. Ponadto przyjęto uchwałę pod tytułem „Globalizacja, godna praca i trwały rozwój”, która zaleca mobilizację na rzecz przekształcenia globalizacji w narzędzie

służące pracownikom. Rezolucja postuluje prowadzenie bardziej spójnej polityki międzynarodowej na rzecz wielostronnej regulacji i zarządzania światową gospodarką zgodnie z zaleceniami Światowej Komisji do Spraw Wymiaru Społecznego Globalizacji, co wymaga również wzmocnienia roli Międzynarodowej Organizacji Pracy.

1.4 Międzynarodowa Organizacja Pracy

W ramach działalności w MOP oprócz uczestnictwa w dorocznej czerwcowej Międzynarodowej Konferencji Pracy, przedstawiciele NSZZ „Solidarność” wzięli udział w 7. Europejskim Spotkaniu Regionalnym MOP w Budapeszcie w marcu 2005. Spotkanie odbywało się pod hasłem „Wschód – Zachód: wspólna przyszłość” a jego głównym tematem była transformacja w życiu zawodowym człowieka w kontekście reformy gospodarczej i globalizacji. Omawiano też sprawy powiązane z transformacją gospodarki, takie jak zatrudnienie młodych, zrównoważenie elastyczności stosunków pracy poprzez zwiększenie stabilności i bezpieczeństwa zatrudnienia na europejskich rynkach pracy, prawa pracowników migrujących, starzenie się społeczeństw, a więc i siły roboczej i związane z tym reformy systemów emerytalnych.

1.5 Solidarność z niezależnymi związkami zawodowymi na świecie

NSZZ „Solidarność” wielokrotnie interweniował wobec władz państwowych i/lub pracodawców w krajach gdzie naruszane są prawa człowieka, prawa pracownicze lub związkowe. W czasach globalizacji, gdy przedsiębiorstwa ponadnarodowe i międzynarodowy kapitał poruszają się na rynku światowym w sposób niemal nieograniczony, nasze wsparcie dla niezależnych ruchów związkowych i działania na rzecz przestrzegania podstawowych standardów pracy MOP są wyrazem nie tylko naszej solidarności, lecz również dobrze pojętego własnego interesu.

Nasze działania, niestety, nie zawsze przynoszą pożądane rezultaty, a przykładem szczególnie jaskrawego gwałcenia norm demokratycznych, zasad państwa prawa, praw człowieka i związkowych jest Białoruś. Wobec bezskuteczności naszych interwencji u władz białoruskich, NSZZ „Solidarność” aktywnie włączył się w działania MKWZZ, ŚKP i EKZZ, które powiadomiły Komisję Europejską o naruszeniach konwencji 87 MOP o wolności związkowej i zwróciły się podjęcie dochodzenia w tej sprawie, które potwierdziło stawiane zarzuty. Komisja Europejska wobec tego faktu zwróciła się do Komitetu UE do spraw Generalnego Systemu Preferencji (GSP) o zbadanie celowości wycofania preferencji celnych dla Białorusi. Komisja Krajowa wniosowała w tym kontekście do rządu RP o zajęcie zdecydowanego stanowiska wobec Białorusi. Ostatecznie przedstawiciel Polski z wahaniem poparł decyzję Komitetu GSP.

1.6 Obchody 25-lecia

Obchody 25-lecia NSZZ „Solidarność” odnotowywane są również w działalności międzynarodowej. Między innymi, w październiku 2004 r. otwarto przy udziale przedstawicieli KK w Paryżu, w siedzibie CFDT wystawę „Drogi do wolności”. W czerwcu 2005 r. natomiast, w obecności najwybitniejszych przywódców związkowych z całego świata nastąpiło uroczyste przekazanie przez przewodniczącego KK replik tablic z 21 postulatami ze strajku 1980 roku w Stoczni Gdańskiej do siedziby MKWZZ w Brukseli.

Załącznik nr 1

Liczebność NSZZ "Solidarność" na dzień 30.06.2005 r.

Nr	Region	Liczba członków stan na dzień 30.06.05.	Liczba członków na dzień 30.06.04	Zmiany procentowe	Liczba Org. Zakł.	Liczba pracujących	Liczba bezrobotnych	Liczba emerytów i rencistów	Liczba organizacji zarejestrowanych w okresie ostat. 6 m-cy	L. organizacji wyrejestrowanych w okresie ostat. 6 m-cy	Data spływu
1	Gdański	45 654	45 986	0,7	496	39 195	992	5 467	1	3	29.07
2	Warmińsko-Mazurski	14 115	14 616	3,4	274	13 552	26	537	1	12	29.07
3	Elbląski	8 099	8 067	0,4	143	7 392	252	614	3	-	1.8
4	Dolny Śląsk	42 298	43 872	3,6	541	36 477	407	5 414	8	15	6.07
5	Piński	3 633	3 637	0,1	93	3 464	-	169	1	1	11.07
6	Pomorze Zachodnie	26 646	26 351	1,1	258	24 211	124	2 311	7	7	1.08
7	Ziemia Łódzka	30 250	31 215	3,1	461	21 910	2 305	6 035	7	10	29.07
8	Częstochowski	8 701	8 715	0,2	121	7 798	35	868	1	2	
10	Ziemia Sandomierska	12 500	12 500	0	126	11 500	-	1 000	2	10	
11	Płocki	6 884	6 335	8,7	85	6 324	286	284	1	1	2.08
12	Małopolska	69 531	71 277	2,4	764	60 531	480	7 694	11	24	8.08
13	Śląsk Opolski	14 393	15 139	5	218	13 209	158	1 026	6	19	1.08
14	Koszaliński Pobrzeże	5 638	5 860	3,8	143	4 558	656	424	4	5	12.07
15	Ślępski	3 235	3 436	5,8	87	2 931	43	261	1	-	2.08
16	Zielonogórski	7 469	7 763	3,8	160	7 026	76	367	6	7	
17	Podbeskidzie	17 843	18 201	2	189	15 120	70	2 652	3	17	
18	Koniński	9 424	9 438	0,1	81	7 806	122	1 502	2	10	10.08
19	Wielkopolska Płd.	8 022	7 978	0,6	135	7 309	20	693	3	-	10.08
20	Podlaski	11 513	11 297	1,9	253	10 411	71	1 031	1	5	
21	Piotrkowski	5 204	5 378	3,2	91	4 950	75	179	3	1	26.07
22	Kujaw i Z. Dobrzyńskiej	4 015	4 095	2	89	2 745	422	863	-	8	
23	Podkarpacie	9 427	9 427	0	108	9 083	-	344	-	2	
24	Rzeszowski	17 200	17 823	3,5	206	15 651	126	1 423	1	3	2.08
25	Toruński	7 899	7 942	0,6	145	7 124	66	709	1	1	
26	Śląsko-Dąbrowski	109 541	112 335	2,5	803	95 146	2 487	11 908	8	22	
27	Ziemia Radomska	8 698	8 776	0,9	171	7 612	252	834	1	1	21.07
28	Wielkopolska	28 405	28 144	0,9	329	23 967	788	3 650	7	4	
29	Gorzowski	7 300	7 170	1,8	115	5 850	500	950	2	6	
30	Świętokrzyski	27 316	27 600	1,1	286	20 644	5 691	981	2	18	1.07
31	Środkowoschodni	27 363	28 712	4,7	495	25 620	35	1 708	5	11	11.07
32	Bydgoski	17 344	17 656	1,8	239	12 375	1 213	3 756	1	11	2.08
33	Jeleniogórski	10 254	10 245	0,1	130	9 550	3	692	-	-	10.08
34	Leszczyński	-	2 573	-	-	-	-	-	-	-	
35	Chełmski	3 789	4 112	7,9	68	2 947	260	582	-	1	2.08
36	Ziemia Przemyska	6 354	7 073	10,2	99	5 811	3	540	2	2	14.07
37	Mazowsze	77 067	79 239	2,8	1 064	64 616	1 197	11 254	34	46	10.08
38	Zagłębie Miedziowe	14 074	14 168	0,7	138	14 074	19	1 319	-	3	1.08
RAZEM :		727 098	744 151	2,3	9 204	628 489	19 260	80 041	136	288	

Uchwała KK nr 15/05

ws. daru dla Fundacji Jasnogórskiej „Pro Patria” Bastion Św. Rocha

(do użytku służbowego)

Stanowisko KK nr 11/05

ws. wyborów prezydenckich

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, szanując indywidualne decyzje swoich członków stwierdza, że zarówno program, jak i poglądy prezentowane przez kandydata na Prezydenta RP - Lecha Kaczyńskiego, są najbliższe oczekiwaniom Związku, dlatego udziela poparcia jego kandydaturze.

Apelujemy do członków i sympatyków NSZZ „Solidarność” o poparcie Lecha Kaczyńskiego.

Apel KK nr 12/05

ws. udziału w wyborach

W roku 25. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych i powstania NSZZ „Solidarność” - wydarzeń, które zapoczątkowały odzyskanie wolności Ojczyzny, Komisja Krajowa apeluje:

Korzystajmy w pełni z wywalczonych z takim trudem praw obywatelskich.

To w drodze wyborów parlamentarnych i prezydenckich, przez powierzenie społecznego mandatu określonym ludziom i ugrupowaniom, nadajemy pożądany kształt stosunkom społecznym w Polsce.

Sobór Watykański II w dokumencie „Gaudium et spes” przypomina: „Niech więc wszyscy obywatele pamiętają o swoim prawie i obowiązku brania udziału w wolnych wyborach na użytek dobra wspólnego.”

Korzystajmy z wywalczonych praw - weźmy udział w wyborach !

Komunikat

Komisja Krajowa wezwała członków i sympatyków "Solidarności" do poparcia w wyborach prezydenckich Lecha Kaczyńskiego.

14 sierpnia w Gdańsku odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". Z przedstawicielami Związku spotkał się Lech Wałęsa, pierwszy przewodniczący Związku oraz Lech Kaczyński, były zastępca przewodniczącego. Pierwszy przewodniczący "S" wyjaśniał m.in. dlaczego zgodził się na obecność podczas sierpniowych uroczystości prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego. Założyciel "S" zdementował również informacje, jakoby zamierzał odebrać Związkowi logo. Wbrew wcześniejszym zapowiedziom nie zrezygnował także z członkostwa w "S". Wprost przeciwnie chciałby razem ze Związkiem zastanowić się nad dalszymi wspólnymi działaniami. Kończąc spotkanie z byłym przewodniczącym, Janusz Śniadek zaprosił go na pielgrzymkę Solidarności do Rzymu w pierwszą rocznicę śmierci Jana Pawła II.

Gorąco powitano na obradach KK Lecha Kaczyńskiego, który w przeszłości pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego "S". Kandydat PiS na prezydenta RP przedstawił w skrócie swój program wyborczy, który zawiera m.in., ulgi dla firm na każdą zatrudnioną osobę, ulgę prorodzinną oraz wsparcie budownictwa mieszkaniowego. Kaczyński zapowiedział, że zawetuje ustawy dążące do dalszej liberalizacji prawa pracy. Jednocześnie chciałby uprościć procedury dla pracodawców i zapewnić im warunki prawdziwej konkurencji.

Stanowisko w sprawie poparcia dla Lecha Kaczyńskiego przeszło niemal jednogłośnie. "Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, szanując indywidualne decyzje swoich członków stwierdza, że zarówno program, jak i poglądy prezentowane przez kandydata na Prezydenta RP - Lecha Kaczyńskiego, są najbliższe oczekiwaniom Związku, dlatego udziela poparcia jego kandydaturze" - czytamy w stanowisku. Komisja Krajowa przyjęła również specjalny apel, w którym zwraca się do całego społeczeństwa o udział w wyborach. "Korzystajmy w pełni z wywalczonych z takim trudem praw obywatelskich. To w drodze wyborów parlamentarnych i prezydenckich, przez powierzenie społecznego mandatu określonym ludziom i ugrupowaniom, nadajemy pożądany kształt stosunkom społecznym w Polsce" - czytamy w dokumencie.

Komisja Krajowa zajęła się również przygotowaniem do XIX Krajowego Zjazdu Delegatów, który odbędzie się 13-14 października w Wasilkowie koło Białegostoku. Przyjęto informację o pracy KK na XIX KZD. Jerzy Langer omówił przygotowania do pielgrzymki "S" do Rzymu w pierwszą rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II oraz program Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę.

• *Biuro Prasowe KK*

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

KOMUNIKAT Z POSIEDZENIA RADY MINISTRÓW

Rada Ministrów wydała rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2006 roku.

W przyjętym przez Radę Ministrów 14 czerwca 2005 r. dokumencie "Założenia projektu budżetu państwa na 2006 r." przyjęte zostały następujące prognozy:

- średni wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych - 1,5 proc.;
- realny wzrost PKB - 4, 0 proc.

Zakładając powyższe wskaźniki, zaproponowano wysokość minimalnego wynagrodzenia w kwocie 897,40 zł. W zaakceptowanym przez rząd 6 września br. wstępnym projekcie budżetu na 2006 rok

założenia dotyczące realnego wzrostu PKB uległy zmianie. Oszacowano, że w roku przyszłym PKB wyniesie 4,3 proc. Ponadto do ustalenia wysokości minimalnego wynagrodzenia należy, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, zastosować wskaźnik weryfikacyjny, z uwagi na różnice pomiędzy prognozowanym (102,0 proc.) a rzeczywistym wzrostem cen w 2004 r. (103,5 proc.).

Uwzględniając powyższe, wysokość minimalnego wynagrodzenia od 1 stycznia 2006 r. powinna wzrosnąć co najmniej do 899,10 zł.

Warszawa 13.09.2005r
RADA MINISTRÓW

PŁACA MINIMALNA 2005

Główne różnice w krajach Unii Europejskiej

Artykuł ten prezentuje dane dotyczące krajowych miesięcznych wysokości najniższego wynagrodzenia w krajach Unii Europejskiej (MS), krajach kandydujących (CC) oraz w USA. Najniższe wynagrodzenie jest ustalane przez rząd, zwykle po konsultacjach z partnerami społecznymi i wdrażane za pomocą odpowiedniej legislacji. Płaca minimalna odnosi się zwykle do wszystkich pracowników w gospodarce oraz do wszystkich zawodów. W poniższym tekście „płaca minimalna” oznacza ustawową wysokość miesięcznego wynagrodzenia minimalnego.

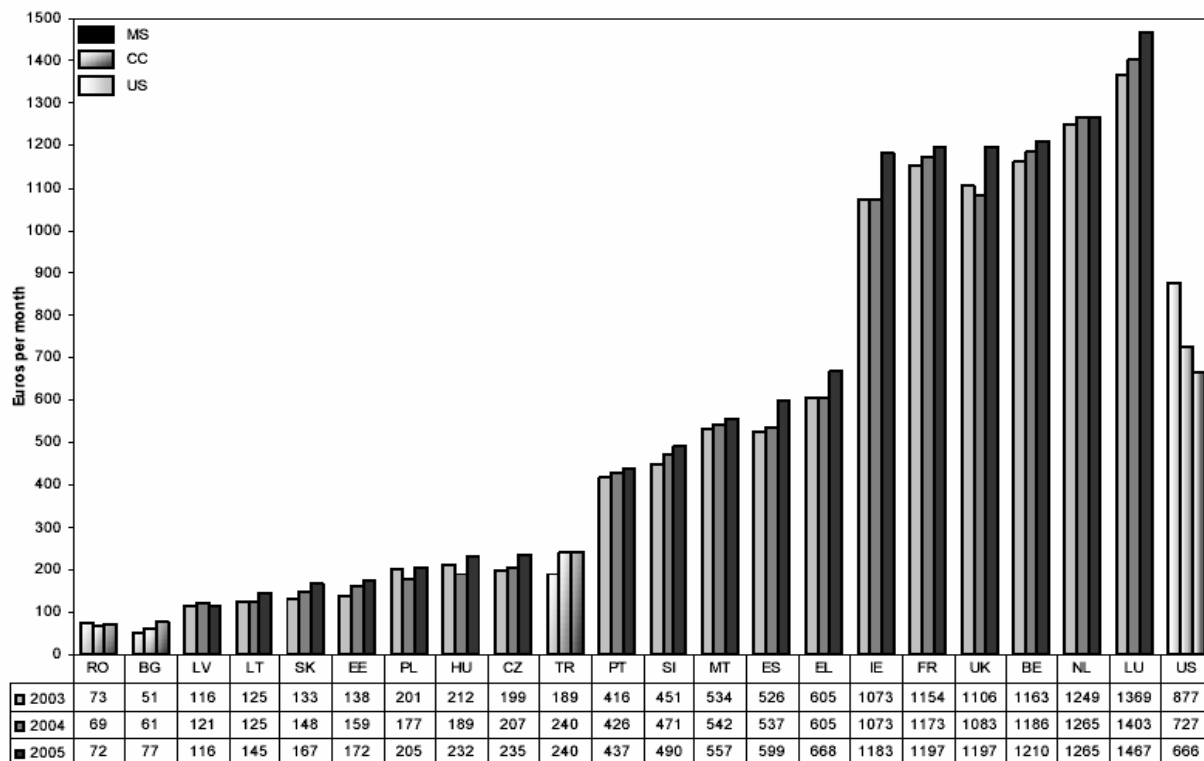
Płaca minimalna funkcjonuje w 18 z 25 krajów Unii Europejskiej (Belgii, Czechach, Estonii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Irlandii, Łotwie, Litwie, Luksemburgu, Węgrzech, Malcie, Holandii, Polsce, Portugalii, Słowenii, Słowacji i Wlk. Brytanii) oraz w trzech krajach kandydujących (Bułgarii, Rumunii i w Turcji).

Wykres 1 pokazuje poziom płacy minimalnej w Krajach Członkowskich, krajach kandydujących oraz w USA w dniu 1 stycznia 2003 r., 2004 r. oraz 2005 r. W krajach UE25 w dniu 1 stycznia 2005 r. płaca minimalna osiągnęła od 116 euro (Łotwa) do 1467 euro (Luksemburg). W krajach kandydujących, płaca minimalna wyniosła 72 euro w Rumunii, 77 euro w Bułgarii i 240 euro w Turcji.

Na wykresie 1 wyróżniliśmy trzy grupy krajów, które mają odmienne poziomy płacy minimalnej. Pierwsza grupa to kraje kandydujące Bułgaria, Rumunia i Turcja i 7 z 10 nowych krajów członkowskich (Łotwa, Litwa, Słowacja, Estonia, Polska, Węgry i Czechy). Płaca minimalna w tych krajach wahała się między 72 i 240 euro w dniu 1 stycznia 2005. Druga grupa z płacą minimalną pomiędzy 437 i 668 euro w styczniu 2005 r. skupia dwa nowe kraje członkowskie Słowenię i Maltę, oraz Portugalię, Hiszpanię i Grecję. Trzecią grupę, z płacą minimalną powyżej 1000 euro sta-

nowią Irlandia, Francja, Wlk. Brytania, Belgia, Holandia i Luksemburg.

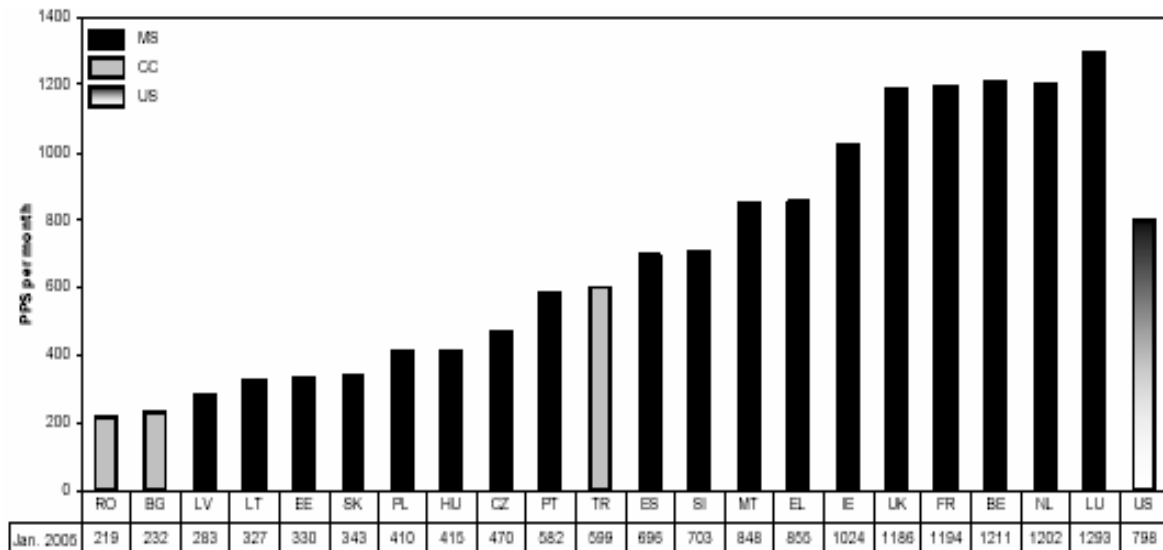
W USA federalna płaca minimalna wynosi 666 euro, chociaż w wielu poszczególnych Stanach płaca minimalna jest wyższa.

Wykres 1: Płaca minimalna w niektórych państwach UE, krajach kandydujących i w USA w styczniu 2005 w euro

Wykres 2 porównuje płacę minimalną po usunięciu efektu różnicy cen odnosząc się do Parytetu Siły Nabywczej dla krańcowych wydatków konsumpcyjnych gospodarstw domowych. W porównaniu z

rankingiem płacy minimalnej w euro na miesiąc z Wykresu 1, ranking krajów jest prawie nie naruszony, kiedy miesięczną płacę minimalną wyrazimy w PPS.

Wykres 2: Płaca minimalna w niektórych krajach UE, krajach kandydujących i w USA, w styczniu 2005 r, w PPS

Różnice w poziomie minimalnej płacy miesięcznej są jednak znacząco zmniejszone kiedy wyrazimy je w PPS. W szczególności usunięcie różnic w poziomie cen w poszczególnych krajach pokazuje podwyższoną siłę nabywczą płacy minimalnej we wszystkich nowych krajach UE, ale także w Hiszpanii i Grecji. W krajach członkowskich, płaca minimalna w euro (Wykres 1) osiągnęła od 116 do 1467 euro w styczniu

2005 roku, co stanowi wskaźnik 1:13; z kolei, płaca minimalna wyrażona w PPS (Wykres 2) rozciągała się od 283 do 1293, ze wskaźnikiem 1:5.

Tabela 1 pokazuje płace minimalne w euro, w walutach narodowych (NAC) oraz PPS dla stycznia każdego roku od 1999 r.

	EUR							NAC							PPS						
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	1999	2000	2001	2002	2003	2004 (p)	2005 (p)
BE	1074	1096	1118	1163	1163	1186	1210	1074	1096	1118	1163	1163	1186	1210	1050	1096	1136	1161	1164	1187	1211
CZ	:	:	:	:	199	207	235	:	:	:	:	6200	6700	7185	:	:	:	:	406	439	470
EE	:	:	:	118	138	159	172	:	:	:	1850	2160	2480	2690	:	:	:	226	265	320	330
EL	505	526	544	552	605	605	668	505	526	544	552	605	605	668	643	675	672	661	774	821	855
ES	416	425	433	516	526	537	599	416	425	433	516	526	537	599	502	514	527	605	612	667	696
FR	1036	1049	1083	1126	1154	1173	1197	1036	1049	1083	1126	1154	1173	1197	985	1031	1097	1122	1151	1170	1194
IE	:	945	945	1009	1073	1073	1183	:	945	945	1009	1073	1073	1183	:	880	839	856	929	929	1024
LV	:	:	:	107	116	121	116	:	:	:	60	70	80	80	:	:	:	191	247	281	283
LT	:	:	120	120	125	125	145	:	:	430	430	430	430	500	:	:	254	252	281	283	327
LU	1162	1191	1259	1290	1369	1403	1467	1162	1191	1259	1290	1369	1403	1467	1191	1223	1254	1261	1207	1237	1293
HU	:	:	:	202	212	189	232	:	:	:	50 *	50 *	53 *	57 *	:	:	:	384	364	398	415
MT	:	:	:	552	534	542	557	:	:	:	222	222	233	241	:	:	:	752	781	774	848
NL	1064	1092	1154	1207	1249	1265	1265	1064	1092	1154	1207	1249	1265	1265	1098	1099	1170	1183	1187	1202	1202
PL	:	:	196	212	201	177	205	:	:	760	760	800	824	849	:	:	343	333	387	364	410
PT	357	371	390	406	416	426	437	357	371	390	406	416	426	437	490	513	527	530	554	663	582
SI	:	:	:	451	471	490	:	:	:	:	104 *	111 *	118 *	:	:	:	:	620	625	703	:
SK	:	:	:	114	133	148	167	:	:	:	4920	5570	6080	6500	:	:	:	265	294	304	343
UK	866	970	1130	1118	1106	1083	1197	608	608	693	693	710	761	832	827	845	968	960	1012	1084	1186
BG	33	38	44	51	56	61	77	64	75	87	100	110	120	150	114	121	116	127	170	186	232
RO	:	:	:	62	73	69	72	:	:	:	1750 *	2500 *	2800 *	2800 *	:	:	:	136	195	219	219
TR	:	:	:	189	240	240	:	:	:	:	306 **	423 **	489 **	:	:	:	:	375	519	599	:
US	762	883	995	1001	877	727	666	893	893	893	893	893	893	893	821	829	823	826	798	797	798

*: in NAC thousands **: in NAC millions (p): provisional

Tabela 1: Płaca minimalna w niektórych krajach UE, krajach kandydujących oraz w USA, w latach 1999-2005, w euro, w walucie narodowej i PPS

Dla krajów, dla których dostępne były pełne dane z lat 1999-2005, płaca minimalna wzrosła od 1999 r. o 13% do 44% w euro i o 9% do 43 % w PPS. Dla Belgii, Francji i Wlk. Brytanii, np., płaca minimalna w euro wzrosła o 16%, podczas gdy w PPS wzrost ten wyniósł 21%. Dla

Hiszpanii, Luksemburga, Holandii i Portugalii, wzrost w euro jest wyższy. W Luksemburgu, na przykład, płaca minimalna w euro wzrosła o 26%, podczas gdy w PPS wzrost wyniósł 9%. W Grecji wzrost w PPS i euro jest bardzo podobny.

	Annual growth rate (NAC) (in %)					Annual increase in consumer prices (in %)				
	2000	2001	2002	2003	2004	2000	2001	2002	2003	2004
BE	2	2	4	0	2	3	2	2	1	2
CZ	:	:	:	:	8	4	5	1	0	3
EE	:	:	:	17	15	4	6	4	1	3
EL	4	3	1	10	0	3	4	4	3	3
ES	2	2	19	2	2	3	3	4	3	3
FR	1	3	4	2	2	2	2	2	2	2
IE	:	0	7	6	0	5	4	5	4	2
LV	:	:	:	17	14	3	2	2	3	6
LT	:	:	0	0	0	1	1	0	-1	1
LU	2	6	2	6	2	4	2	2	3	3
HU	:	:	:	0	6	10	9	5	5	7
MT	:	:	:	0	5	3	2	3	2	3
NL	3	6	5	3	1	2	5	4	2	1
PL	:	:	0	5	3	10	5	2	1	4
PT	4	5	4	2	2	3	4	4	3	2
SI	:	:	:	:	7	9	9	7	6	4
SK	:	:	:	13	9	12	7	4	8	7
UK	0	14	0	2	7	1	1	1	1	1
BG	17	16	15	10	9	10	7	6	2	6
RO	:	:	:	43	12	46	34	23	15	12
TR	:	:	:	:	38	:	:	:	:	:
US	0	0	0	0	0	:	:	:	:	:

Tabela 2: Roczny wskaźnik wzrostu płacy minimalnej i wzrostu cen w niektórych krajach UE, W krajach kandydujących i USA w latach 2000-2005

Tabela ta pokazuje trendy zmian w standardzie życia w porównaniu do płacy minimalnej. Poprzez porównanie rocznego wskaźnika wzrostu płacy minimalnej oraz wzrostu cen, możemy zaobserwować następujące tendencje:

- relatywną poprawę standardów życia,
- relatywne obniżenie lub brak zmian w standardzie życia.

W takiej sytuacji wzrost rocznego wskaźnika płacy minimalnej powinien być wyższy od wzrostu cen, stały gdy wskaźniki wzrostu są takie same oraz zmniejszyć się

gdy roczny wskaźnik wzrostu płacy minimalnej jest niższy od wzrostu cen.

Relatywna poprawa stopy życia w ciągu większości lat nastąpiła w Czechach, Estonii, na Łotwie, Malcie, w Holandii, Słowenii, Słowacji, Wlk. Brytanii, Bułgarii i Rumunii.

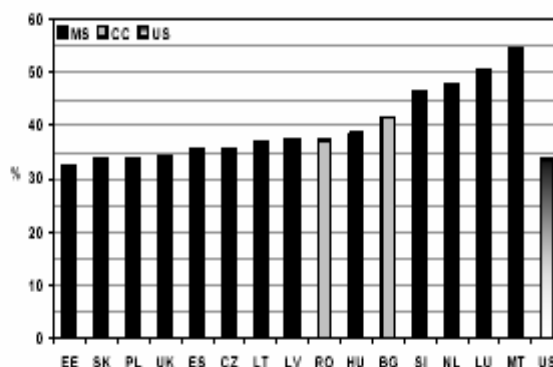
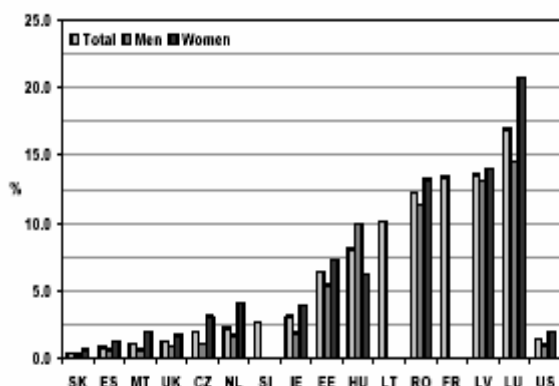
Z drugiej strony w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Irlandii, na Litwie, w Luksemburgu, na Węgrzech, w Polsce i Portugalii, nastąpił relatywny spadek lub brak zmian w stopie życia w ciągu większości omawianych lat.

Jak widać na Wykresie 3, odsetek pracowników zatrudnionych w pełnym etacie z zarobkami na poziomie płacy minimalnej był bardzo zróżnicowany w poszczególnych krajach. Dane są dostępne do 2003 roku dla krajów prezentowanych na wykresie. W Słowacji, Hiszpanii, na Malcie, w Wlk. Brytanii, Czechach, Holandii, Słowenii i Irlandii, odsetek pracowników z płacą minimalną wyniósł od 0,4% do 3,1%. W USA ten wskaźnik wyniósł 1,4%. Dla odróżnienia, odsetek ten w Estonii wyniósł 6,4%, na Węgrzech 8,1%, na Litwie 10,2%, w Rumunii 12,2%, we Francji 13,4%, na Łotwie 13,6% i w Luksemburgu 16,9%. W przypadku Hiszpanii, Francji i Luksemburga, odsetek zawiera pracowni-

ków zatrudnionych zarówno w pełnym jak i częściowym etacie, chociaż włączenie pracowników niepełnoetatowych nie wydaje się mieć dużego znaczenia dla ogólnych wyników.

Odsetek kobiet zarabiających płacę minimalną był przeważnie wyższy od odpowiedniego odsetka mężczyzn, za wyjątkiem Węgier, gdzie odsetek mężczyzn był wyższy o 38% i Łotwy, gdzie proporcje były prawie wyrównane. W Rumunii, Estonii i Luksemburgu, odsetek kobiet był od 17% do 43% wyższy niż mężczyźni. Jeśli wyłączymy Francję i Luksemburg, można stwierdzić negatywną relację między odsetkiem pracowników otrzymujących płacę minimalną oraz danymi w PPS (Wykres 2).

Wykres 3: Odsetek pracowników pełnoetatowych z płacą minimalną	Wykres 4: Płaca minimalna jako odsetek średnich miesięcznych zarobków
w niektórych krajach UE, krajach kandydujących oraz w USA w 2003 r.	w Przemśle i Usługach w niektórych krajach UE, krajach kandydujących i w USA w 2003 r.

Wykres 4 prezentuje płacę minimalną jako odsetek średnich miesięcznych zarobków brutto w Przemśle i Usługach. Dane były dostępne dla roku 2003, dla krajów ujętych na wykresie.

W większości krajów, dla których były dostępne dane, płaca minimalna wyniosła mniej niż 50% miesięcznych zarobków brutto. Jedynie w Luksemburgu i Malcie ten odsetek jest wyższy, odpowiednio na poziomie 50% i 55%. Można jednocześnie zidentyfikować dwie grupy. Pierwsza składa się z Estonii, Słowacji, Polski i Wlk.

Brytanii, Hiszpanii, Czech, Litwy, Łotwy, Rumuni, Węgier i Bułgarii, gdzie poziom płacy minimalnej jest niższy niż 42% średniej miesięcznej płacy brutto. Druga grupa składa się ze Słowenii, Holandii, Luksemburga i Malty, gdzie poziom płacy minimalnej jest wyższy niż 45% średnich miesięcznych zarobków brutto.

• Na podstawie: *Statistics in focus – Theme 3 No 7/2005*

Tłumaczyła Agata Baranowska-Gryczuk
Biuro Polityki Społecznej KK

EUROPEJSKA KARTA SPOŁECZNA

Polska przystępując do Rady Europy w 1991 r. podpisała Europejską Kartę Społeczną. Dała tym samym wyraz woli i możliwości ratyfikowania Karty w niedalekiej przyszłości. Prace przygotowawcze podjęte zostały w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej wkrótce po uzyskaniu członkostwa w Radzie Europy. Doprowadziły one do ratyfikacji przez Polskę Europejskiej Karty Społecznej w czerwcu 1997 r. Niestety, w akcie ratyfikacyjnym Polska nie związała się z kilkoma artykułami (Art. 4 ust. 1, Art. 10 ust.3 i 4, Art. 13 ust. 1), na których bardzo zależało naszemu związkowi.

Prezydium NSZZ „Solidarność” kilkakrotnie występowało do Ministra Polityki Społecznej o ratyfikację wymienionych artykułów EKS oraz o rozpoczęcie prac nad ratyfikacją Zrewidowanej Karty Społecznej, która weszła w życie w 1999 roku i stopniowo zastępuje Kartę z 1961 r.

W lipcu 2004 r. otrzymaliśmy zapewnienie od Ministra Polityki Społecznej Krzysztofa Patera, że w 2005 roku po zakończeniu procedury kontrolowania wykonywania przez Polskę postanowień EKS rząd podejmie decyzję o rozpoczęciu prac nad ratyfikacją Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

W trakcie prowadzonych rozmów zapewniono, że w pracach analitycznych jak i podejmowaniu decyzji uczestniczyć będą przedstawiciele reprezentatywnych organizacji partnerów społecznych.

W lipcu 2005 r. powołano w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych doraźny zespół ds. konsultacji Europejskiej Karty Społecznej, który Uchwałą nr 27 (poniżej) przekształcono w stały Zespół problemowy. Zadania Zespołu określono w Uchwale.

• *Zbigniew Kruszyński - członek Prezydium KK*

Uchwała nr 27

Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 14 września 2005 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080 ze zm.) uchwala się co następuje:

§ 1. Powołuje się stały Zespół problemowy ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

§ 2. Do zadań Zespołu należy:

1. Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
2. Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
3. Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej,

ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.

4. Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.

5. Monitorowanie podjętych zobowiązań.

§ 3. Prezydium Komisji może powierzać Zespołowi, o którym mowa w § 1, dodatkowe zadania.

§ 4. 1. W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym Zespołu, każdej z organizacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ww. ustawy, oraz strony rządowej.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prawa społeczne zawarte w Karcie zrewidowanej podzielić można na następujące grupy:

1/ prawo do pracy:

- dostęp do rynku pracy (artykuł 1), w tym zakaz dyskryminowania w zatrudnieniu i zakaz pracy przymusowej,
- prawa związane z poradnictwem i szkoleniem zawodowym (artykuł 9 i 10),

2/ prawa związane z wykonywaniem pracy:

- prawo do odpowiednich warunków pracy, w tym warunków bezpiecznych i higienicznych (artykuł 2 i 3),
- prawo do sprawiedliwego wynagrodzenia (artykuł 4),
- prawo do równych warunków pracy i równego wynagradzania, w tym prawo kobiet i mężczyzn do równego wynagrodzenia za pracę równej wartości (artykuł 20),
- prawo do ochrony na wypadek zwolnienia (artykuł 24),
- prawo do ochrony należności w przypadku niewypłacalności pracodawcy (artykuł 25),
- prawo do poszanowania godności w pracy (artykuł 26),
- prawo pracowników mających obowiązki rodzinne do równości szans oraz do równego traktowania (artykuł 27),

3/ prawa zbiorowe:

- prawo pracowników i pracodawców do swobodnego zrzeszania się (artykuł 5),
- prawo do rokowań zbiorowych, w tym prawo do strajku i lokautu (artykuł 6),
- prawo pracowników do informacji i konsultacji (artykuł 21),
- prawo do udziału w ustalaniu i podnoszeniu poziomu warunków pracy i środowiska pracy (artykuł 22),
- prawo przedstawicieli pracowników do ochrony w przedsiębiorstwie i udzielania im ułatwień (artykuł 28),

- prawo do informacji i konsultacji w toku postępowania związanego ze zwolnieniami zbiorowymi (artykuł 29),

4/ prawa chroniące różne grupy pracowników i różne grupy osób:

- prawo dzieci i młodocianych do szczególnej ochrony, zwłaszcza w związku z wykonywaniem pracy (artykuł 7),
- prawo pracownic do ochrony macierzyństwa (artykuł 8),
- prawo osób niepełnosprawnych do samodzielności, integracji społecznej i udziału w życiu wspólnoty (artykuł 15),
- prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej (artykuł 16),
- prawo dzieci i młodzieży do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej (artykuł 17),
- prawo osób w zaawansowanym wieku do ochrony społecznej (artykuł 23),

5/ prawa dotyczące ochrony społecznej:

- prawo do ochrony zdrowia (artykuł 11),
- prawo do zabezpieczenia społecznego (artykuł 12),
- prawo do pomocy społecznej i medycznej (artykuł 13),
- prawo do korzystania ze służb opieki społecznej (artykuł 14),
- prawo do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną (artykuł 30),
- prawo do mieszkania (artykuł 31),

6/ prawa związane z przepływem pracowników:

- prawo do prowadzenia działalności zarobkowej na terytorium innego państwa-strony Karty (artykuł 18),
- prawo pracowników migrujących do ochrony i pomocy (artykuł 19).

W Karcie zrewidowanej niektóre postanowienia przejęte z Karty z 1961 roku zostały zmienione:

- artykuł 2: wymiar płatnego urlopu zwiększony został z 2 do 4 tygodni (ustęp 3), akcent położony został na eliminację ryzyka związanego z wyko-

- nywaniem prac niebezpiecznych lub szkodliwych (ustęp 4), dodano postanowienia dotyczące informowania o elementach umowy o pracę (ustęp 6) i ochrony pracowników pracujących w nocy (ustęp 7),
- artykuł 3 uzupełniony został o postanowienie dotyczące krajowej polityki w dziedzinie bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (ustęp 1) oraz dotyczące służb medycyny pracy (ustęp 4),
 - artykuł 7: na 18 lat ustalony został minimalny wiek dopuszczenia do pracy w zawodach uznanych za niebezpieczne lub niezdrowe (ustęp 2), z 16 do 18 lat podniesiono wiek pracowników, których czas pracy musi być ograniczony (ustęp 4), wydłużony został urlop dla pracowników w wieku poniżej 18 lat (ustęp 7),
 - artykuł 8: ochrona objęta są obecnie pracownice w sytuacjach związanych z macierzyństwem; wymiar urlopu macierzyńskiego zwiększono z 12 do 14 tygodni (ustęp 1), wydłużony został okres, w trakcie którego nie jest możliwe zwolnienie z pracy kobiety w ciąży lub korzystającej z urlopu macierzyńskiego (ustęp 2), zaś uregulowania dotyczące pracy nocnej (ustęp 4) i pracy niebezpiecznej, szkodliwej lub uciążliwej (ustęp 5) dotyczą tylko kobiet w ciąży, bezpośrednio po urodzeniu dziecka lub karmiących,
 - artykuł 10: nowy ustęp (4) dotyczy szkolenia i reintegracji długoterminowo bezrobotnych,
 - artykuł 12: w ustępie 2 standard ochrony z tytułu ubezpieczenia społecznego określa Europejski Kodeks Zabezpieczenia Społecznego (konwencja Rady Europy),
 - artykuł 15: postanowienia kładą obecnie nacisk na aktywizację zawodową oraz integrację społeczną (ustępy 1-3),
 - artykuł 17: dotyczy ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej dzieci i młodzieży (ustęp 1), gwarantuje też prawo do bezpłatnej edukacji (ustęp 2),
 - artykuł 19: uzupełniony został o postanowienia dotyczące nauczania pracowników migrujących i członków ich rodzin języka państwa przyjmującego (ustęp 11) oraz nauczania dzieci pracowników migrujących języka ojczystego (ustęp 12).
- Nowe prawa zawarte w Karcie zrewidowanej:
- 1/ Prawa ujęte wcześniej w Protokole dodatkowym z 1988 roku:
- **prawo do równych szans i do równego traktowania w dziedzinie zatrudnienia i szkolenia, bez dyskryminacji ze względu na płeć, w szczególności w zakresie dostępu do zatrudnienia, ochrony przed zwolnieniami z pracy, poradnictwa i szkolenia zawodowego, warunków zatrudnienia i pracy, w tym wynagradzania, przebiegu kariery zawodowej, w tym awansowania (artykuł 20),**
 - prawo do informacji i konsultacji w sprawach dotyczących sytuacji przedsiębiorstwa oraz mających wpływ na interesy pracowników (artykuł 21),
 - prawo do brania udziału w określaniu i poprawie warunków pracy i środowiska pracy, jak też kontrolowania przestrzegania regulacji dotyczących warunków pracy (artykuł 22),
 - prawo osób w zaawansowanym wieku do ochrony społecznej, w tym pozostania czynnym członkiem społeczeństwa, wyboru sposobu życia (artykuł 23),
- 2/ Nowe prawa:
- prawo do ochrony na wypadek zwolnienia chroni pracowników przed zwolnieniem bez uzasadnionego powodu (artykuł 24),
 - prawo pracowników do ochrony ich należności w przypadku niewypłacalności pracodawcy: wypłata należności wynikających z umów o pracę lub stosunków pracy musi być gwarantowana przez instytucję gwarancyjną lub w inny skuteczny sposób (artykuł 25),
 - prawo do poszanowania godności w pracy zobowiązuje państwa do podejmowania działań w celu zapewnienia

ochrony pracowników w razie przypadków molestowania seksualnego lub innych działań skierowanych przeciwko nim (artykuł 26),

- prawo pracowników mających obowiązki rodzinne do równości szans oraz do równego traktowania zapewnia, że obowiązki rodzinne nie będą zmniejszać szans zawodowych pracowników: Karta zrewidowana wymaga, by przyjęte zostały szczególne postanowienia, zwłaszcza sprzyjające zachowaniu i powrotowi do czynnego życia zawodowego po okresie nieobecności, jak też postanowienia w zakresie służb opieki nad dziećmi i urlopu rodzicielskiego (artykuł 27),
- prawo przedstawicieli pracowników do ochrony w przedsiębiorstwie i udzielania im ułatwień: przedstawiciele pracowników mają być szczególnie chronieni na wypadek krzywdzących działań, które mogłyby być podejmowane z powodu przynależności do związku zawodowego, muszą oni, ponadto, korzystać z ułatwień umożliwiających efektywne spełnianie ich funkcji (artykuł 28),
- prawo do informacji i konsultacji w toku postępowania związanego ze zwolnieniami zbiorowymi (artykuł 29),
- prawo do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną: Karta zrewidowana ustanawia obowiązek prowadzenia polityki walki z marginalizacją społeczną (artykuł 30),
- prawo do mieszkania przewiduje środki, które powinny być podejmowane, zwłaszcza w dziedzinie dostępu do mieszkań (artykuł 31).

Warunki ratyfikacji (część III konwencji)

Zgodnie z artykułem A państwo musi:

- uznać część I Karty zrewidowanej za deklarację celów, do osiągnięcia których dążyć będzie przy pomocy wszelkich stosownych środków,
- uznać się za związane przez co najmniej sześć z dziewięciu następujących artykułów części II Karty: artykuły 1, 5, 6, 7, 12, 13, 16, 19 i 20;

- w uzupełnieniu artykułów wybranych zgodnie z poprzednim punktem, uznać się za związane taką liczbą artykułów lub numerowanych ustępów części II Karty, które wybierze, pod warunkiem, że ogólna liczba artykułów i numerowanych ustępów, którymi się zwiąże, nie będzie niższa niż 16 artykułów lub 63 numerowane ustępy.

Zgodnie z artykułem B Karty zrewidowanej, państwo które jest stroną Europejskiej Karty Społecznej (z 1961 roku), nie może ratyfikować Karty zrewidowanej nie uznając się za związane przynajmniej postanowieniami odpowiadającymi postanowieniom Europejskiej Karty Społecznej, którymi jest już związane.

Kontrola wykonywania postanowień Karty zrewidowanej (część IV konwencji)

Państwa, które ratyfikowały Kartę zrewidowaną, zobowiązane są poddać się, na mocy artykułu C, kontroli wykonywania podjętych zobowiązań. Procedura jest identyczna jak w przypadku Karty z 1961 roku.

Organami uczestniczącymi w procedurze kontrolnej są: Komitet Niezależnych Ekspertów (KNE, dawny Komitet Ekspertów), Komitet Rządowy (dawny Podkomitet rządowego Komitetu Socjalnego) oraz Komitet Ministrów.

KNE ma za zadanie dokonywanie oceny, z prawnego punktu widzenia, czy państwa spełniają wymogi Karty. Komitet Rządowy dyskutuje konkluzje KNE i dokonuje wyboru sytuacji (biorąc pod uwagę względy ekonomiczne i społeczne, ewentualnie inne, zgodnie z angielskim tekstem protokołu), którymi powinien zainteresować się Komitet Ministrów. Procedurę kontrolną kończy Komitet Ministrów, który przyjmuje uchwały dotyczące całego cyklu kontroli oraz, ewentualnie, kieruje zalecenia do państw, które nie wypełniają zobowiązań określonych w Karcie.

1. Procedura uległa pewnym modyfikacjom zgodnie z Protokołem zmieniającym Europejską Kartę Społeczną z 21 października 1991 roku. Ratyfikowany on został przez Polskę 25 czerwca 1997 roku. Protokół nie wszedł w życie (w związku z nieratyfikowaniem przez wszystkie państwa-strony Karty) jednak, na mocy decyzji podjętej na 467 posiedzeniu Komitetu Delegatów Ministrów 11 grudnia 1991 roku, niektóre jego postanowienia są tymczasowo stosowane

Zgodnie z artykułem D kontrola realizacji postanowień Karty zgodnie protokołem dodatkowym w sprawie skarg zbiorowych możliwa jest, o ile dane państwo (odrębnie) ratyfikuje ten protokół.

Źródło: Materiały udostępnione przez Ministerstwo Polityki Społecznej – uzasadnienie do ratyfikacji REKS

Uwaga – Tekst Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej znajduje się na stronie www.solidarnosc.org.pl

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w sierpniu 2005 r.

Wyszczególnienie	VIII 2005			I-VIII 2005
	XII 2004=100	VIII 2004=100	VII 2005=100	I-VIII 2004=100
O G Ó Ł E M	100,3	101,6	99,9	102,5
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	98,4	100,9	99,6	103,1
Żywność i napoje bezalkoholowe	97,5	100,5	99,4	103,2
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,5	102,8	100,2	102,6
Odzież i obuwie	94,0	94,2	98,8	94,9
Mieszkanie	101,8	102,7	100,1	103,6
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	102,2	103,1	100,1	104,0
w tym nośniki energii	102,4	103,9	100,2	103,6
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	100,2	100,6	100,0	101,7
Zdrowie	102,3	102,5	100,1	102,5
Transport	104,7	106,3	101,2	105,0
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	111,3	114,7	102,3	110,5
Łączność	100,0	100,0	100,0	99,9
Rekreacja i kultura	101,3	100,4	100,0	100,8
Edukacja	100,3	103,7	100,0	103,8
Restauracje i hotele	101,4	103,0	100,1	104,1
Inne towary i usługi	100,2	100,5	100,0	100,9

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w sierpniu 2005 r.

Wyszczególnienie	VIII 2005			I-VIII 2005
	w liczbach bezwzględnych	VII 2005 = 100	VIII 2004 = 100	I-VIII 2004=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	4775,9	100,1	102,0	101,8
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2480,56	99,0	102,8	102,6
w tym bez wypłat z zysku	2476,17	99,9	103,0	102,5

Mieszkania oddane do użytkowania^{a)} w okresie I-VIII 2005 r.

Formy budownictwa	2005				
	VIII			I-VIII	
	Liczba mieszkań	VIII 2004=100	VII 2005=100	liczba mieszkań	I -VIII 2004=100
Ogółem	9451	131,4	122,3	65259	100,6
Spółdzielcze	708	100,3	237,6	4590	79,5
Indywidualne	4870	115,7	103,0	38821	98,1
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	2836	204,8	158,8	17275	119,1
Pozostałe ^{b)}	1037	116,5	78,1	4573	90,8

a) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

b) Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

KOMITET MONITORUJĄCY SPO ROZWÓJ ZASOBÓW LUDZKICH

Szóste posiedzenie Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich odbyło się w dniach 5-6 września 2005 r. w Dobieszkowie k/Łodzi pod kierownictwem wiceministra Marka Szczepańskiego. Uczestniczyli w nim przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki i Pracy, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Zdrowia, Komisji Europejskiej, strony samorządowej, jednostek naukowych, organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców.

Pierwszego dnia posiedzenia, członkowie Komitetu Monitorującego odwiedzili miejsca, w którym realizowany jest projekt Ochotniczych Hufców Pracy „Twoja Wiedza – Twój sukces”: Centrum Edukacji i Pracy Młodzieży w Skierniewicach, Łódzki Hufiec Pracy, Centrum Kształcenia i Wychowania w Dobieszkowie. Celem projektu jest aktywizacja zawodowa i społeczna młodzieży ze szczególnym uwzględnieniem osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Drugiego dnia przedstawiono i zatwierdzono m.in. sprawozdanie z realizacji Programu w II kwartale 2005 r., omówiono i zatwierdzono zmiany w Uzupełnieniu SPO RZL, omówiono stan kontraktowania i wydatkowania środków w ramach poszczególnych Działań oraz zaprezentowano stan wdrażania Działania 2.1 SPO RZL Zwiększenie dostępu do edukacji - promocja kształcenia przez całe życie.

Joanna Sławińska z Departamentu Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym w Ministerstwie Gospodarki i Pracy przedstawiła sprawozdanie z realizacji SPO RZL w II kwartale br., z którego wynika, że do tej pory zrealizowano 103 projekty a 703 jest w trakcie realizacji. Łączna wartość dofinansowania tych projektów z

Europejskiego Funduszu Społecznego wyniosła prawie 2,3 mld zł, tj. prawie 38 proc. alokacji na lata 2004-2006. W ramach Priorytetu 1 Aktywna polityka rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej, realizowanych jest 567 projektów o wartości ponad 680 mln. W ramach Priorytetu 2 Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy, realizowanych jest 95 projektów o łącznej wartości dofinansowania z EFS prawie 1,6 mld zł w ramach Priorytetu 3 Pomoc techniczna, do końca II kwartału br. zrealizowano 12 projektów a 41 jest w trakcie realizacji. Łączna wartość dofinansowania wynosi ponad 37 mln zł., co stanowi 47,66 proc. alokacji na cały okres programowania.

Komitet Monitorujący jednogłośnie przyjął uchwałę zatwierdzającą sprawozdanie.

Następnie Katarzyna Głowacka-Rochebonne, również reprezentująca Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym, przedstawiła propozycje zmian w Uzupełnieniu SPO RZL. – Większość z tych zmian ma charakter porządkujący lub ułatwiający realizację Programu. Zaproponowała wprowadzenie m.in. następujących zmian: w ramach Działania 1.1, w schemacie b, rozszerzono schemat konkursowy o projekty badawcze o charakterze lokalnym, regionalnym, lub krajowym, w Działaniu 1.4 rozszerzono grupę beneficjentów mogących skorzystać z doradztwa, poradnictwa oraz warsztatów, w Rozdziale VI zmieniono zapisy odnoszące się do sposobu przeprowadzenia ewaluacji, tak aby ujednolicić metody badawcze oraz zapewnić współpracę z ewaluatorami zewnętrznymi.

Proponowane zmiany zostały pozytywnie przyjęte przez Komitet Monitorujący.

Projekt nowelizacji Uzupełnienia SPO RZL zostanie wysłany do konsultacji międzyresortowych.

Paweł Choraży, Dyrektor Departamentu Zarządzania EFS, przedstawił jak kształtują się płatności w ramach poszczególnych Działań SPO RZL - Większość refundowanych do tej pory wydatków, tj. 98 proc., zostało zatwierdzonych w ramach Działań w Priorytecie 1, a niecałe 2 proc. wydatków w ramach Priorytetu 3. W ramach Działań Priorytetu 2 nie refundowano jeszcze żadnych wydatków. Również stan wydatkowania środków przez beneficjentów jest tutaj dosyć niski, istnieje poważna obawa, iż bez radykalnego przyspieszenia wydatkowania w ramach tego Priorytetu, środki mogą zostać utracone. Dotyczy to w

szczegółowości Działań 2.1 i 2.2 ze względu na problemy z przeprowadzeniem przetargów.

Ewa Tytz-Lemieszek, Dyrektor Biura Wdrażania EFS w Ministerstwie Edukacji Narodowej, omówiła stan wdrażania Działania 2.1 Zwiększenie dostępu do edukacji - promocja kształcenia przez całe życie. W ramach tego Działania realizowanych jest 10 projektów, w tym 4 projekty realizowane są w trybie pozakonkursowym i 6 w trybie konkursowym.

Kolejne posiedzenie Komitetu Monitorującego SPO RZL przewidywane jest w grudniu br.

• *Jacek Smagowicz, Warszawa*
14.09.2005 r.

Z PRAC KKR

W dniach 08-09.09.2005 r. w Bukowinie Tatrzańskiej odbyło się kolejne posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej. Posiedzenie poświęcone było w głównej mierze omówieniu, przedyskutowaniu i przyjęciu - przedstawionej przez zespół KKR - informacji dotyczącej realizacji uchwał i stanowisk XVII KZD przez Komisję Krajową oraz, przedstawionej przez przewodniczącego KKR, Informacji o pracach i działalności Krajowej Komisji Rewizyjnej w okresie między XVII a XIX Krajowym Zjazdem Delegatów NSZZ "Solidarność" przygotowanej dla delegatów XIX KZD.

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjęła uwagi i wnioski do projektów uchwał, które będą przedmiotem debaty na XIX KZD:

- uchwały ws. zasad zatrudniania członków władzy wykonawczej i kontrolnej,

- uchwały ws. zasad funkcjonowania i zakresu kompetencji komisji rewizyjnych,

- uchwały finansowej

oraz postanowiła przekazać je Delegatom XIX KZD

Ponadto KKR podjęła decyzję - powołując w tym celu zespoły kontrolne - o przeprowadzeniu kontroli zarządzania nieruchomością w Gdańsku ul. 11 listopada 41, stanowiącą własność NSZZ "Solidarność" a także kontroli wykorzystania urlopów wypoczynkowych przez członków Prezydium Komisji Krajowej, członków Komisji Krajowej zatrudnionych na etatach w Komisji Krajowej oraz pracowników Komisji Krajowej.

Poniżej zamieszczamy uchwały KKR podjęte podczas w/w posiedzenia.

Uchwała nr 55/VI/2005 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. przyjęcia Informacji dotyczącej realizacji uchwał i stanowisk XVII KZD przez Komisję Krajową

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjmuje Informację dotyczącą realizacji uchwał i stanowisk XVII Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność" przez Komisję Krajową.

Stanowi ona załącznik do Informacji o pracach i działalności Krajowej Komisji Rewizyjnej w okresie między XVII a XIX Krajowym Zjazdem Delegatów NSZZ "Solidarność" przygotowanej dla delegatów na XIX KZD.

Uchwała nr 56/VI/2005 Krajowej Komisji Rewizyjnej ws. przyjęcia Informacji o pracach i działalności Krajowej Komisji Rewizyjnej w okresie między XVII a XIX Krajowym Zjazdem Delegatów NSZZ "Solidarność" przygotowanej dla delegatów na XIX KZD

Krajowa Komisja Rewizyjna przyjmuje Informację o pracach i działalności Krajowej Komisji Rewizyjnej w okresie między XVII a XIX Krajowym Zjazdem De-

legatów przygotowanej dla delegatów na XIX KZD.

Informacja wraz z załącznikami stanowi integralną część niniejszej uchwały.

Uchwała nr 57/VI/2005 ws. kontroli zarządzania nieruchomością w Gdańsku ul. 11 listopada 41, stanowiącą własność NSZZ "Solidarność"

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Adam Binduga, Przemysław Bogusławski, Ryszard Ma-

słowski do kontroli zarządzania nieruchomością w Gdańsku ul. 11 listopada 41, stanowiącą własność NSZZ "Solidarność".

Uchwała nr 58/VI/2005 ws. kontroli wykorzystania urlopów wypoczynkowych przez członków Prezydium Komisji Krajowej, członków Komisji Krajowej zatrudnionych na etatach w Komisji Krajowej oraz pracowników Komisji Krajowej

Krajowa Komisja Rewizyjna powołuje zespół w składzie: Adam Binduga, Przemysław Bogusławski, Cecylia Gonet do kontroli wykorzystania urlopów wypoczynkowych przez członków Prezydium Komisji Krajowej, członków Komisji Krajo-

wej zatrudnionych na etatach w Komisji Krajowej oraz pracowników Komisji Krajowej.

- *Informacja przygotowana przez Adama Bindugę - przewodniczącego KKR*

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Szkolenie dla „Impel” S.A.

W dniach 21-22 września 2005 r., w Jachrance (Ośrodek Konferencyjno-Rekreacyjny „Energetyk”), przeprowadzone zostało szkolenie podstawowe (rozwój związku), w połączeniu ze szkoleniem UZP-1 (postawy prawne i zawartość układów zbiorowych pracy).

Adresatami szkolenia było trzynastu działaczy z firmy „Impel” S.A. (ze Szczecina, Gorlic, Katowic, Siedlec, Wałbrzycha, Poznania).

Zajęcia prowadzili metodycy z krajowego Działu Szkoleń – Janusz Zabiega i Jan Plata-Przechlewski; stroną organizacyjną zajmował się Przewodniczący MK NSZZ „Solidarność” – Robert Kędziora.

Ponadto odbyło się spotkanie z Dyrektorem Personalnym UPC – Agnieszką Rajczuk-Szczepańską i kierownikiem Działu Personalnego „Impel” S.A. – Małgorzatą Oblińską.

- *jpp*

O negocjacjach na Wyspie Sobieszewskiej

Negocjacje oraz porozumienia z pracodawcą to temat szkoleń dla pracowników Reala, które odbyło się w Gdańsku.

W dniach 26-28 września, w Ośrodku "Orle" (Gdańsk-Sobieszewo), odbyło się kolejne szkolenie działaczy NSZZ "Solidar-

ność" z sieci hipermarketów "Real". Wzięło w nim udział dziesięciu działaczy (z Opoła, Nowego Sącza, Częstochowy, Lubina, Legnicy, Szczecina, Lublina, Olsztyna i Czeladzi).

Zajęcia nt. negocjacji (style i techniki) prowadził Jan Plata-Przechlewski z Działu Szkoleń KK, zaś na temat opracowywanych porozumień z pracodawcą (prace cały czas są w toku) porad udzielała Ewa Podgórska-Rakiel z Działu Prawnego KK.

Uczestników szkolenia odwiedzili także Małgorzata Franczyk - Sekretarz KK oraz Krzysztof Zgoda - Członek Prezydium KK, jednocześnie szef Biura Organizacji i Rozwoju.

• *Dział Szkoleń KK*

SZKOLENIOWA BAZA DANYCH

(29.09) Podczas Warsztatów Trenerów Związkowych, które odbyły się w październiku zeszłego roku w Gdańsku, została zaprezentowana Szkoleniowa Baza Danych.

Baza ta jest dostępna dla trenerów związkowych na naszej stronie internetowej www.solidarnosc.org.pl/trener

Aby móc z niej korzystać niezbędny jest identyfikator oraz osobiste hasło dostępowe dla każdego trenera. Hasła te zostały przesyłane do wszystkich trenerów związkowych, których ankiety znajdują się w Dziale Szkoleń KK.

Na początku sierpnia br. do Zarządów Regionów zostało skierowane pismo z

prośbą o uaktualnienie danych będących w posiadaniu Działu Szkoleń KK NSZZ "Solidarność".

Osoby, które są czynnymi trenerami związkowymi, a do chwili obecnej nie otrzymały hasła dostępowego proszę o kontakt pod adresem: ba-za.szkolenia@solidarnosc.org.pl

Przypominam, że nie przesyłamy indywidualnych haseł dostępu na ogólne adresy e-mail (Zarządu Regionu lub Sekretariatu Branżowego). Identyfikator oraz hasło przesyłane jest jedynie na osobisty adres e-mail trenera.

• *Dział Szkoleń KK*